Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1556 | 4 PAGINI — 20 BANI | Marţi 27 aprilie 1954

In numărul de azi:

Să folosim din plin experienţa înaintată în producţie

Petroliştii trestului nr. 2 Piteşti au sărbătorit de curînd un eveniment de seamă: succesul brigăzii tovarăşului Gh. Tatu — formată în marea ei majoritate din tineri sondori — care în întrecerea socialistă în cinstea zilei de 1 Mai a realizat la forajul sondei nr. 183, cea mai înaltă viteză comercială obţinută pînă în prezent pe şantierele petrolifere ale patriei noastre, constituind un adevărat record naţional în domeniul forării sondelor.

Exemple de dobîndire astăzi, a unor succese mai mari decît eri, sînt numeroase în activitatea tinerilor muncitori din toate ramurile de producţie ale economiei patriei noastre. Tinerii ţării noastre răspund cu însufleţire chemării partidului de a concentra toate forţele asupra îndeplinirii planului de stat pe anul 1954 la toţi indicii, de a lupta pentru mărirea producţiei, ridicarea productivităţii muncii, deplina folosire a capacităţii de producţie a utilajelor, reducerea preţului de cost al produselor, îmbunătăţirea calităţii lor, realizarea de severe economii. Sînt obţinute mereu noi succese în dezvoltarea industriei grele, a producţiei de textile, îmbrăcăminte şi încălţăminte, alimente şi alte bunuri de larg consum.

Cărui fapt se datoresc aceste rezultate, depăşirile de plan, de norme, obţinerea de recorduri nemaiîntîlnite, succesele a sute de mii de tineri fruntaşi în întrecerea socialistă din ţara noastră?

Despre aceasta se pot spune multe. Condiţiile noi de muncă şi de trai create de regimul nostru democrat-popular au dat frîu liber elanului creator în munca tineretului, entuziasmului său. Conştiinţa că lucrează pentru sine, ca nu mai este exploatat ci luptă pentru fericirea întregului popor, şi multe alte cauze dau forţe tineretului nostru şi-l îndeamnă spre noi succese. Printre cauzele succeselor tineretului se află şi aplicarea metodelor înaintate de muncă.

Metodele noi de muncă, experienţa înaintată a fruntaşilor constituie mlădiţe ale noului în ţara noastră. Ele reprezintă rodul însuşirii şi aplicării de către muncitori a unor cunoştinţe tehnice-culturale înaintate, rezultatul luptei oamenilor muncii din industrie şi agricultură pentru a deveni oameni culţi şi instruiţi. După cum se ştie tineretului îi este drag tot ceea ce este nou şi înaintat, îi este dragă ştiinţa, tehnica şi cultura. De aceea nu-i de mirare că metodele noi de muncă atrag tineretul şi el luptă după pilda şi urmînd sfatul comuniştilor pentru a şi le însuşi şi aplica. Tinerii muncitori ştiu că aplicînd metodele înaintate de muncă aduc un aport însemnat în îndeplinirea sarcinilor trasate de plenara C.C. al P.M.R. din august 1953 în vederea creşterii continue a bunăstării poporului nostru muncitor.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn — adresîndu-se tineretului din ţara noastră prin chemarea de 1 Mai —, l-a îndemnat să muncească cu tot avîntul şi entuziasmul pentru însuşirea ştiinţei, tehnicii şi culturii, să întărească continuu organizaţiile U.T.M.-ului, să sporească prin muncă succesele poporului în construirea socialismului.

Tinerii muncitori dornici de a cunoaşte cît mai multe, de a-şi ridica neîncetat calificarea, studiază cu nesaţ experienţa înaintată în producţie, îşi însuşesc tehnica nouă, înving greutăţile, păşesc cu curaj spre dobîndirea unor noi succese.

In toată această operă însemnată de cunoaştere şi aplicare a experienţei înaintate, tinerii muncitori primesc un ajutor preţios din partea comuniştilor, a muncitorilor vîrstnici, a maiştrilor, a conducerilor şi cabinetelor tehnice ale întreprinderilor.

De mare însemnătate este munca depusă în această privinţă de către organele şi organizaţiile U.T.M. din întreprinderi în colaborare cu comitetele de întreprindere prin folosirea diverselor mijloace de cunoaştere şi extindere sistematică a experienţei înaintate. Numeroase sînt întreprinderile în care tehnicienii şi inginerii — asemeni inginerului I. Mihalache de la trestul 2 Piteşti — sînt gata oricînd să dea un ajutor tinerilor interesaţi în completarea cunoştinţelor lor profesionale şi care împreună se bucură de fiecare succes obţinut. Este mare dorinţa fiecăruia de a contribui la aplicarea metodelor înaintate de lucru sau a le aplica în mod direct. Convingerea fermă că aplicarea experienţei înaintate în muncă duce la descoperirea şi folosirea nesecatului izvor al rezervelor interne în scopul obţinerii unei productivităţi mărite, în scopul realizării de economii de materiale şi al îmbunătăţirii calităţii produselor, în ultimă instanţă, în scopul obţinerii unei abundenţe de produse şi la un preţ de cost cît mai redus, cuprinde mereu mai mult masele largi ale tineretului.

Tinerii de la ţesătoria „Teleorman" — de pildă — folosesc în muncă metodele Ciutkih, Kovaliov, Antonina Jandarova şi altele. Folosind metodele sovietice, utemista Olteanu Teodora şi-a depăşit sarcinile de plan cu 12,2 la sută pe luna martie. La fel şi utemistele Dache Gheorghiţa, Iliescu Alexandrina, Liţa Dora, Costea Elena şi altele au obţinut însemnate depăşiri de plan care au contribuit la creşterea productivităţii muncii pe întreaga fabrică. De asemenea aplicînd metoda Lidiei Savelieva, tinerii de la fabrica „Libertatea"-Arad — au reuşit să scadă numărul mare al refacerilor la pantofi la 2—3 perechi pe săptămînă reuşind în acelaşi timp să îmbunătăţească simţitor calitatea produselor, să reducă preţul de cost al acestora.

Cu tot noianul de succese care sînt dobîndite prin aplicarea metodelor înaintate de lucru mai există totuşi în unele întreprinderi o lipsă de preocupare temeinică a organelor sindicale şi de U.T.M. pentru extinderea sistematică a metodelor înaintate în rîndurile tineretului.

Iată, de pildă, ce semnalează redacţiei noastre tînărul strungar Tudor Nicolae de la uzinele „21 Decembrie" din Capitală:

—„Găsesc cu totul inexplicabil modul cum se procedează în uzina noastră pentru cunoaşterea şi aplicarea metodelor sovietice. Un strungar a ascuţit un cuţit — probabil similar cuţitului strungarului sovietic Kolesov — s-au efectuat cu el cîteva aşchieri şi cu asta a fost terminată aplicarea metodei Kolesov.

In ceea ce priveşte explicaţiile tehnice date la întîmplare de tovarăşii de la cabinetul tehnic şi din conducerea tehnică a uzinei (inginer-şef tov. Burdescu Constantin) se poate spune fără înconjur că nu au fost de loc satisfăcătoare. De cele mai multe ori ele aveau mai mult darul să încurce pe cei ce voiau să aplice metoda. In cîteva cuvinte se poate spune că sprijinul s-a mărginit la afişarea pe pereţi a textului explicativ şi a schiţei cuţitului".

Numeroşi tineri scriu redacţiei noastre despre succesele obţinute de ei şi de tovarăşii lor de muncă; ei arată în acelaşi timp şi lipsurile, nu cruţă pe cei în munca cărora se manifestă, critică cu asprime aspectele negative ale activităţii în acest domeniu. Sînt semnalate deseori cazuri că unele metode înaintate de lucru au fost folosite cîndva şi azi sînt părăsite în mod neiustificat, că unele metode aplicate de multă vreme în unele uzine, n-au devenit un bun al tuturor colectivelor de muncitori din fabricile patriei noastre iar unii utemişti şi tineri nici măcar n-au auzit de ele. In unele întreprinderi sînt posibilităţi de aplicare a unor metode dar nu se creează condiţiile pentru a le aplica. Din această cauză mai sînt tineri care lucrează după procedee învechite, meşteşugăreşti, nu-şi îndeplinesc nici măcar normele. Asemenea fapte se întîlnesc şi la întreprinderea „Banatul"-Timişoara, unde în munca comitetului organizaţiei de bază U.T.M. există multe defecţiuni în acest sens. Aceşti tineri trebuie să fie ajutaţi să-şi însuşească şi să aplice metodele noi de lucru, să ajungă şi ei să-şi îndeplinească şi să depăşească normele, să obţină recorduri, să devină fruntaşi în întrecerea socialistă din ţara noastră.

Pentru aceasta însă ei au nevoie de ajutorul organelor şi organizaţiilor U.T.M. Trebuiesc folosite toate mijloacele pentru a face să pătrundă adînc în rîndurile tineretului tot ceea ce este nou în producţie, tot ceea ce serveşte sporirii productivităţii muncii, reducerii preţului de cost, îmbunătăţirii calităţii produselor. Pe lîngă comitetele regionale şi raionale U.T.M. sînt recrutate grupe de lectori şi cercuri de referenţi care de cele mai multe ori nu duc o muncă susţinută în direcţia extinderii experienţei înaintate. Comitetele regionale şi raionale U.T.M. trebuie să urmeze exemplul comitetului regional U.T.M.-Ploeşti unde un număr de cinci tovarăşi tehnicieni şi ingineri din cadrul grupului de lectori au prezentat în diferite fabrici, uzine şi schele petrolifere conferinţe care popularizau şi explicau diferite metode înaintate de lucru.

Este bine ca toate comitetele regionale şi raionale U.T.M. să analizeze periodic munca comitetelor organizaţiilor de bază U.T.M. din întreprinderi depusă în vederea antrenării tineretului în aplicarea metodelor înaintate de lucru.

Este de datoria comitetelor organizaţiilor de bază U.T.M. de a lua măsuri pentru a se da viaţă propunerilor tinerilor muncitori în vederea sporirii producţiei. Ele trebuie să generalizeze şi să lupte pentru aplicarea experienţei fruntaşilor în întrecere din fiecare fabrică, uzină, mină, exploatare petroliferă etc.

E necesar să se organizeze cicluri de conferinţe tehnice de către tovarăşi de specialitate din cadrul A.S.I.T. şi S.R.S.C. care să expună în faţa tinerilor, pe înţelesul acestora, metodele ce se pot aplica la fiecare loc de muncă. Să se organizeze schimburi de experienţă în cadrul cărora fruntaşii în muncă să arate practic cum aplică unele metode.

In primele rînduri ale acestei acţiuni să fie întotdeauna tehnicienii şi inginerii utemişti care să organizeze şi să-i îndrume pe tineri în însuşirea metodelor înaintate şi în aplicarea lor.

O mare atenţie trebuie dată extinderii acestor metode în masa largă a tineretului.

Numai înlăturînd lipsurile semnalate, numai aplicînd experienţa înaintată în producţie, numai acordînd toată grija experienţei fruntaşilor şi generalizînd-o, ea va deveni un bun al întregului tineret muncitor.

Tineri muncitori, utemişti şi activişti utemişti, însuşiţi-vă temeinic metodele înaintate de lucru! Desfăşuraţi o luptă susţinută împotriva egoismului ce se mai manifestă în unele locuri în împărtăşirea cunoştinţelor de către cei ce le posedă, împotriva birocratismului şi formalismului în extinderea experienţei înaintate! Criticaţi cu asprime acolo unde se manifestă concepţia învechită a unora că tineretul trebuie să „îmbătrînească" pentru a putea aplica unele metode de lucru sau să poată executa lucrări de un nivel tehnic mai înalt. Tineretul învaţă şi este dornic să înveţe dar trebuie să fie îndrumat şi sprijinit să studieze avînd astfel posibilitatea de a-şi îmbogăţi mereu cunoştinţele profesionale, spre a deveni stăpîn pe tehnică şi a o mînui cu pricepere.

Tineri muncitori! faceţi din extinderea experienţei înaintate în producţie o cauză a voastră în lupta pentru făurirea unui trai mereu mai îmbelşugat, pentru înflorirea şi consolidarea statului nostru.

Sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Cuvîntarea tovarăşului G. M. Malenkov

MOSCOVA 26 (Agerpres). — TASS transmite cuvîntarea rostită la 26 aprilie a.c. de preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. G. M. Malenkov, la sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Tovarăşi deputaţi!

Proiectul bugetului de stat prezentat de guvern spre examinare sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S., oglindeşte pe deplin politica Partidului Comunist, îndreptată spre un avînt continuu al economiei sovietice şi al bunăstării poporului, spre asigurarea apărării ţării şi întăririi puterii Patriei noastre. **(Aplauze).**

Creşterea considerabilă a bugetului de stat constituie un indiciu al avîntului economic al ţării noastre. In comparaţie cu anul 1950, veniturile prevăzute de bugetul de stat pe 1954 vor creşte cu 149 miliarde de ruble şi vor fi de peste trei ori mai mari decît veniturile prevăzute de bugetul anului antebelic 1940. **(Aplauze).**

Totodată trebuie să se ţină seama de faptul că creşterea bugetului are loc în condiţiile politicii de reducere a preţurilor cu amănuntul la mărfurile alimentare şi industriale, politică dusă în mod consecvent de partid şi guvern. Micşorarea veniturilor de stat ca urmare a reducerii preţurilor la mărfurile de larg consum este compensată de creşterea veniturilor întreprinderilor socialiste prin lărgirea producţiei, sporirea productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost al producţiei.

Pentru dezvoltarea economiei naţionale sînt prevăzute anul acesta aproape 257 miliarde ruble. Aceasta înseamnă că investiţiile în economia naţională cresc cu 17 la sută în comparaţie cu 1953. O parte considerabilă a alocaţiilor revine investiţiilor.

In 1954 sînt prevăzute cheltuieli pentru finanţarea serviciilor social-culturale ale poporului sovietic în sumă de peste 141 miliarde de ruble, ceea ce este aproape egal cu totalul cheltuielilor bugetului de stat din 1940.

Ca şi în anii trecuţi ritmul de dezvoltare a economiei naţionale a U.R.S.S. continuă să se aile la un nivel la care nici nu pot visa ţările capitaliste chiar şi cele mai dezvoltate din punct de vedere economic. In cei trei ani ai celui de al cincilea cincinal care au trecut producţia industrială a crescut cu 45 la sută, producţia mijloacelor de producţie crescînd cu 45 la sută, iar producţia articolelor de consum — cu 43 la sută. Numărul muncitorilor şi funcţionarilor din economia naţională a crescut în această perioadă aproape cu 6 milioane oameni. Salariul real al muncitorilor şi funcţionarilor a crescut cu 30 la sută, iar suma globală a veniturilor muncitorilor şi funcţionarilor şi a veniturilor ţăranilor, în preţuri comparate, a crescut cu 34 la sută.

Lărgind prin toate mijloacele frontul construcţiei paşnice creatoare, Comitetul Central al Partidului şi Guvernul manifestă o grijă permanentă pentru întărirea continuă a capacităţii de apărare a Uniunii Sovietice. Forţele armate sovietice dispun şi vor dispune de tot ceea ce este necesar pentru îndeplinirea nobilei lor misiuni — a sta de strajă apărării patriei şi a fi întotdeauna gata să dea o ripostă nimicitoare agresorului care ar încerca să turbure munca paşnică a popoarelor ţării noastre. **(Aplauze furtunoase, prelungite).**

Indeplinirea sarcinilor care stau anul acesta în faţa noastră în domeniul producţiei va însemna un important pas înainte în dezvoltarea economiei Uniunii Sovietice. Este suficient să spunem că în comparaţie cu 1950 în 1954 producţia de oţel va creşte cu 51 la sută, extracţia de cărbune — cu 33 la sută, producţia de energie electrică—cu 63 la sută, producţia de ciment — cu peste 80 la sută, producţia de maşini şi utilaj — cu 90 la sută; volumul producţiei mărfurilor de consum popular va creşte cu peste 60 la sută, iar circulaţia mărfurilor — cu 75 la sută.

Prevederile planului cincinal în ceea ce priveşte producţia mărfurilor de consum popular şi circulaţia mărfurilor vor fi îndeplinite înainte de termen, adică în patru ani. **(Aplauze).**

După cum ştiţi partidul şi guvernul au luat măsuri serioase pentru continua dezvoltare a agriculturii. In scopul sporirii producţiei de cereale, se lărgesc suprafeţele cultivate mai ales prin valorificarea pămînturilor virgine şi înţelenite; se lărgeşte considerabil producţia de tractoare şi maşini agricole şi înzestrarea agriculturii cu acestea, ceea ce va permite mecanizarea într-o şi mai mare măsură a producţiei agricole; staţiunile de maşini şi tractoare, colhozurile şi sovhozurile se întăresc cu cadre de agronomi, zootehnicieni, mecanizatori şi alţi specialişti. Se aplică un sistem elastic de încurajare şi stimulare a dezvoltării pe toate căile a producţiei agricole, fiind create astfel condiţiile necesare pentru a asigura o îmbinare armonioasă a nevoilor mereu crescînde ale populaţiei în ce priveşte produsele agricole şi a industriei în ce priveşte materiile prime agricole, cu creşterea simultană a producţiei agricole, pe baza măririi cointeresării materiale şi a încurajării economice a oamenilor muncii de la sate, care dau aceste produse.

Pentru rezolvarea cu succes a sarcinilor care stau în faţa ţării noastre, este necesar ca în toate ramurile economiei naţionale, în toate sectoarele construcţiei socialiste, — în fiecare uzină şi în fiecare fabrică, în fiecare colhoz şi sovhoz, în fiecare staţiune de maşini şi tractoare, în toate organizaţiile noastre să se asigure îndeplinirea necondiţionată a sarcinilor ce decurg din planurile economice adoptate. Avem multe întreprinderi, colhozuri, sovhozuri, staţiuni de maşini şi tractoare fruntaşe, care pe baza unei mai bune organizări a producţiei şi a organizării raţionale a muncii obţin an de an rezultate bune. In acelaşi timp avem şi întreprinderi care nu fac faţă sarcinilor, dau o producţie de calitate inferioară, depăşesc consumul prevăzut de materiale şi de mijloace băneşti. Avem destule colhozuri şi sovhozuri în care treburile merg nesatisfăcător. Pentru a merge şi mai repede înainte, sîntem datori să scoatem cu curaj la iveală şi să lichidăm cu hotărîre lipsurile, rămînerea în urmă, starea de delăsare care există la noi într-o serie de sectoare.

Rezultatele primului trimestru al anului 1954 arată că în ansamblu industria a îndeplinit cu succes planul trimestrial. Unele ministere însă nu au îndeplinit în întregime planul de producţie la o serie de tipuri importante de produse. Printre aceste ministere se numără: Ministerul industriei siderurgice, Ministerul industriei petrolului, Ministerul construcţiei de maşini de transport şi maşini grele, Ministerul industriei forestiere şi alte cîteva ministere. Multe ministere nu îndeplinesc cum trebuie planurile construcţiilor capitale, nu asigură punerea în funcţiune la timp a unor noi capacităţi de producţie.

Pentru toţi este limpede că îndeplinirea planurilor economice presupune să fie folosită literalmente din plin fiecare zi, deoarece nu este uşor de recuperat timpul pierdut. Neîndeplinirea la timp a sarcinilor şi mai ales neîndeplinirea în întregime a planurilor de stat într-o ramură sau alta, provoacă întreruperi în activitatea întreprinderilor, aduce mari pagube economiei naţionale. Din păcate, la noi mai sînt destule cadre în economie care s-au deprins ca întreprinderile încredinţate lor de către stat să lucreze în „asalt" şi să nu îndeplinească planurile. Multe ministere organizează prea încet şi greu în întreprinderi munca menită să asigure o producţie industrială ritmică în tot cursul lunii. A trece mai repede munca neritmică în fabrici, uzine, mine, pe şantierele de construcţie, la căile ferate, în navigaţie, respectarea strictă zi de zi a graficului producţiei şi a activităţii de producţie a întreprinderilor — iată o sarcină extrem de importantă a tuturor lucrătorilor din industrie şi transporturi.

O importantă lipsă în activitatea industriei o constituie şi faptul că în multe întreprinderi nu se respectă disciplina tehnologică în producţie. Tocmai prin aceasta se explică faptul că multe fabrici şi uzine dau o producţie de calitate inferioară, necorespunzătoare standardelor şi cerinţelor consumatorului. Acest lucru nu mai poate fi tolerat. Ministerele au datoria să facă mai repede ordine în activitatea întreprinderilor care încalcă tehnologia producţiei, au datoria să asigure ca fiecare întreprindere să dea numai o producţie de calitate superioară.

Se ştie că condiţia principală şi hotărîtoare de ridicare şi dezvoltare continuă a economiei naţionale este sporirea pe toate căile a productivităţii muncii. De cînd s-a statornicit în ţara noastră modul de producţie socialist, avem în toate ramurile de producţie o creştere considerabilă a productivităţii muncii. Ca urmare a reconstrucţiei tehnice a întreprinderilor, a punerii în funcţiune de noi întreprinderi înzestrate cu un utilaj de foarte mare randament precum şi ca urmare a îmbunătăţirii organizării muncii, s-au obţinut mari succese în folosirea capacităţilor de producţie a industriei.

In ultimii ani, însă se manifestă într-o serie de ramuri ale economiei naţionale o serioasă rămînere în urmă în ceea ce priveşte creşterea productivităţii muncii. In 1953, de pildă, n-au îndeplinit sarcinile în ceea ce priveşte creşterea productivităţii muncii multe întreprinderi ale industriei metalurgice, un mare număr de întreprinderi ale ministerelor de construcţii de maşini, de întreprinderi ale industriei textile şi ale unei serii de alte ramuri ale industriei. Situaţia este nesatisfăcătoare în ce priveşte îndeplinirea planurilor de creştere a productivităţii muncii în industria forestieră, în industria cărbunelui şi mai ales în construcţii.

Prin directivele Congresului al 19-lea al partidului s-a stabilit pentru 1951-1955 o creştere a productivităţii muncii în industrie de aproximativ 50 la sută, în construcţii — 55 la sută, în agricultură — 40 la sută. Pentru a asigura îndeplinirea directivelor congresului este necesar ca în cei doi ani care au mai rămas din cincinalul curent să se depună o muncă susţinută în toate sectoarele construcţiei socialiste.

Economia naţională a URSS dispune în prezent de tot ceea ce este necesar pentru asigurarea unei creşteri mai rapide a productivităţii muncii. Partidul nostru sub conducerea marelui continuator al operei lui Lenin, tovarăşul Stalin, a reuşit să obţină ca economia naţională a URSS să se sprijine în prezent pe o puternică bază tehnică. Numai în anii de după război, industria a primit utilaj şi maşini noi în valoare totală de peste 150 miliarde ruble, transporturile — 50 miliarde ruble, agricultura — peste 60 miliarde ruble. Creşte an de an puternicul torent de utilaje şi maşini care permit să se economisească şi să se uşureze munca, s-o facă mai productivă.

Pentru a asigura dezvoltarea continuă a industriei grele, bază a întregii economii naţionale şi a tăriei ţării, trebuie să dezvoltăm pe toate căile şi pe viitor construcţia de centrale electrice pentru a asigura fiecărei ramuri de producţie, inclusiv producţiei agricole, o puternică bază energetică, sub formă de energie electrică. V. I. Lenin a arătat că „o mare industrie corespunzătoare nivelului tehnicii moderne şi capabilă să reorganizeze agricultura înseamnă electrificarea întregii ţări". In faţa noastră stă, aşa dar, una din cele mai importante sarcini ale economiei naţionale, sarcina ca şi pe viitor să dezvoltăm electrificarea într-un asemenea ritm şi în asemenea proporţii, încît creşterea capacităţilor centralelor electrice s-o ia înaintea celorlalte ramuri ale economiei.

Cerinţele creşterii continue a productivităţii muncii impun intensificarea considerabilă a introducerii în producţie a mecanizării complexe, avîndu-se totodată în vedere ca ea să cuprindă nu numai principalele procese de producţie, ci şi procesele de producţie intermediare, auxiliare de orice fel în care lucrează adesea un număr mai mare de oameni decît în producţia de bază.

In toate ramurile economiei naţionale — în industrie, în transporturi, în agricultură se pune cu mare ascuţime problema folosirii depline a tehnicii existente. La noi se întîlnesc adesea conducători de întreprinderi şi chiar şi de ramuri industriale, a căror iniţiativă are un caracter unilateral. Ea este excesivă atunci cînd este vorba de a prezenta statului cereri în legătură cu utilarea tehnică a unităţilor încredinţate lor, iar apoi dau dovadă de o totală lipsă de organizare şi de spirit gospodăresc în ceea ce priveşte mijloacele tehnice primite. In această privinţă trebuie să avem pretenţii serioase faţă de Ministerul industriei carbonifere şi Ministerul industriei forestiere. Ca şi anul trecut, în primul trimestru al anului 1954 în industria carboniferă nu au lucrat peste 40 la sută din combinele carbonifere şi haveze, aproximativ jumătate din maşinile pentru încărcarea cărbunelui, peste 30 la sută din maşinile pentru încărcarea sterilului.

In industria forestieră, pînă la 40 la sută din maşini şi mecanisme nu funcţionează fiind defecte, iar utilajul în stare de funcţionare este folosit incomplet. Şi la multe uzine constructoare de maşini, utilajul este folosit în mod nesatisfăcător. Avem datoria să punem capăt atitudinii lipsite de spirit gospodăresc faţă de utilaj şi maşini în industrie, transport şi agricultură.

Cadrele noastre de conducere din economie, inginerii, tehnicienii, maiştrii, toţi conducătorii producţiei trebuie să manifeste mai multă grijă pentru tehnica aflată la dispoziţia lor; să îmbunătăţească prin toate mijloacele folosirea ei.

Una din condiţiile importante pentru un avînt rapid şi continuu al productivităţii muncii este introducerea pe scară largă a realizărilor tehnico-ştiinţifice în producţia industrială şi agricolă. Popoarele ţării noastre sînt mîndre de succesele ştiinţei sovietice care deschide noi şi uriaşe posibilităţi pentru progresul tehnicii. Un mare merit al oamenilor de ştiinţă sovietici îl constituie folosirea mereu crescîndă a energiei atomice atît în interesul asigurării securităţii patriei noastre, cît şi în scopuri industriale paşnice. **(Aplauze furtunoase).**

Trebuie ridicată la un grad şi mai înalt folosirea practică a realizărilor ştiinţei şi tehnicii, trebuie întărită legătura oamenilor de ştiinţă şi a organizaţiilor ştiinţifice cu producţia. Nu încape îndoială că oamenii de ştiinţă sovietici vor aduce o nouă şi importantă contribuţie la întărirea puterii patriei noastre, la rezolvarea sarcinii de a ridica neîncetat productivitatea muncii sociale. **(Aplauze).**

Aşa dar, sarcina constă în a perfecţiona pe toate căile tehnica producţiei pe baza electrificării, în a introduce şi mai mult în producţie realizările ştiinţei şi tehnicii, în a înfăptui pe o scară şi mai largă mecanizarea complexă în toate ramurile de producţie, în a folosi mai complet parcul existent de maşini şi utilaj, în a respecta cît mai strict în fiecare întreprindere disciplina în procesul tehnologic al producţiei, în a îmbunătăţi prin toate mijloacele calitatea producţiei.

Nivelul utilării tehnice a economiei noastre este indisolubil legat de creşterea nivelului tehnico-cultural al oamenilor muncii. Nu este departe timpul cînd întreaga generaţie tînără de la oraşe şi de la sate care se va încadra în producţie va avea studiile medii terminate. **(Aplauze).** Peste 9 milioane de muncitori şi colhoznici studiază anual în diferite verigi ale sistemului pentru ridicarea calificării. Dar în munca legată de învăţămîntul profesional al oamenilor muncii se mai folosesc foarte adesea metode meşteşugăreşti, iar uriaşele mijloace alocate de stat pentru învăţămîntul profesional sînt departe de a fi folosite întotdeauna raţional. Conducătorii ministerelor şi departamentelor sînt obligaţi să ia în mîinile lor această chestiune mare şi importantă, să manifeste o grijă zilnică pentru ridicarea continuă a nivelului tehnico-cultural al oamenilor muncii.

Nu se poate obţine o ridicare serioasă a productivităţii muncii în industrie, în transporturi, în agricultură fără a îmbunătăţi continuu organizarea producţiei. In această privinţă am obţinut anumite succese. Totuşi într-o serie de ramuri ale economiei şi în numeroase întreprinderi există multe slăbiciuni a căror înlăturare va permite lărgirea considerabilă a producţiei şi ridicarea productivităţii muncii.

O mare însemnătate o capătă repartizarea justă a rezervelor de muncă. Se ştie că unicul principiu admis al construirii oricărui aparat în societatea noastră sovietică este principiul folosirii cu grijă, în chip raţional şi cu economie a muncii obşteşti. Or, ministerele şi departamentele încalcă la fiece pas acest principiu, umflă aparatul administrativ şi de conducere, ceea ce aduce prejudicii intereselor dezvoltării producţiei. Deşi s-a înfăptuit o reducere a aparatului administrativ şi de conducere, totuşi el este încă foarte mare. Raportul existent între numărul lucrătorilor ocupaţi direct în producţie şi numărul lucrătorilor ocupaţi în sfera conducerii şi deservirii cere noi corective în folosul sferei producţiei materiale.

Odată cu creşterea bazei tehnico-materiale a economiei naţionale, a bunăstării oamenilor muncii, a nivelului lor politic, cultural şi profesional cresc şi exigenţele în ceea ce priveşte disciplina muncii. Principalul constă aici în faptul că disciplina socialistă a muncii presupune în mod obligatoriu, orientarea spre exemplele înaintate de muncă în producţie, spre un înalt nivel al productivităţii muncii, spre o înaltă calitate a producţiei. Avînd în vedere esenţa principială nouă a disciplinei muncii în societatea sovietică, Lenin vorbea despre disciplina „independenţei şi iniţiativei". Minunatele idei leniniste îşi găsesc o expresie grăitoare în mişcarea inovatorilor şi fruntaşilor în producţie. Fără îndoială că din succesele glorioşilor noştri iniţiatori în opera ridicării prin toate mijloacele a productivităţii muncii vor învăţa noi mii şi mii de oameni, că rîndurile inovatorilor şi fruntaşilor în producţie se vor înmulţi zi de zi. Acesta este unul din izvoarele puternice ale avîntului continuu al întregii noastre economii. **(Aplauze).**

O mare superioritate a orînduirii noastre socialiste constă în aceea că noi dispunem de toate posibilităţile pentru a dezvolta economia naţională pe o bază strict ştiinţifică. Sînt îndeobşte cunoscute uriaşele realizări ale sistemului sovietic al planificării. Cu atît mai multă hotărîre trebuie să înlăturăm lipsurile existente în planificare, lipsuri care împiedică folosirea deplină a tuturor avantajelor pe care le prezintă sistemul planificării.

Paralel cu elaborarea sarcinilor principale, organele noastre de planificare încearcă adesea să fixeze de la centru nenumăraţi indici de amănunt ai activităţii economice a întreprinderilor, şantierelor de construcţie, căilor ferate, sovhozurilor, colhozurilor, întreprinderilor comerciale şi a altor organizaţii. Iar aceasta se face fără cunoaşterea cuvenită a diferitelor condiţii şi posibilităţi locale, şi prin urmare în mod insuficient de calificat. Este absolut evident că o asemenea planificare creează greutăţi în muncă pe teren, frînează iniţiativa organelor locale.

Guvernul a luat măsuri pentru reducerea tabelului de sarcini aprobate în planurile anuale atît în domeniul producţiei industriale, cît şi al celei agricole. Aceasta a şi dat rezultate pozitive. Dar exigenţele economiei naţionale în ceea ce priveşte planificarea cresc şi devin mai complexe. De aceea organele noastre centrale de planificare şi în primul rînd Comitetul de stat al planificării sînt obligate să-şi concentreze atenţia în primul rînd asupra principalelor probleme ale economiei naţionale; asupra stabilirii unor proporţii juste în dezvoltarea diferitelor ramuri, asupra lichidării gîtuirilor, asupra folosirii maxime a rezervelor existente în economia naţională pentru a se obţine rezultate mai mari cu investiţii mai mici.

Imbunătăţind pe toate căile munca întreprinderilor, a şantierelor de construcţii, colhozurilor, sovhozurilor, staţiunilor de maşini şi tractoare, căilor ferate, navigaţiei şi a tuturor sectoarelor construcţiei socialiste, trebuie să luptăm şi mai hotărît pentru ridicarea productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost al producţiei, pentru un regim sever de economii, pentru lichidarea oricăror cheltueli inutile, pentru un adevărat control cu ajutorul rublei.

Datoria tuturor cadrelor noastre din economie — conducători ai producţiei — este de a găsi rezerve în toate ramurile economiei naţionale, de a le pune în valoare, de a lupta pentru obţinerea unor rezultate maxime cu cheltuieli mai mici.

Pentru a folosi mai complet uriaşele posibilităţi de care dispune economia noastră socialistă, trebuie să perfecţionăm neîncetat munca organelor de stat şi economice, a tuturor verigilor aparatului de stat. Exigenţele faţă de aparatul de stat sovietic sporesc în permanenţă. In conformitate cu aceste exigenţe noi sîntem obligaţi să-l îmbunătăţim necontenit, să traducem tot mai temeinic în viaţă principiile pe care marele Lenin le considera ca fiind fundamentale pentru aparatul de stat sovietic — legătura cu masele largi populare, spiritul de economie, încurajarea iniţiativei creatoare, lupta împotriva birocratismului sub orice formă s-ar manifesta el.

In actualele condiţii, cînd partidul a trasat sarcina de a se asigura într-un termen scurt, în 2—3 ani, un avînt rapid al producţiei de mărfuri alimentare şi industriale de consum popular pe baza creşterii continue a economiei ţării, problema întăririi considerabile a răspunderii fiecărui lucrător din aparatul de stat şi economic pentru munca care i-a fost încredinţată, capătă o deosebită importanţă.

Acum cînd noi luptăm pentru rezolvarea grabnică a unor sarcini cu adevărat istorice, cînd fiecare zi trebuie să fie o zi de muncă cu adevărat rodnică, cadrelor noastre conducătoare, lucrătorilor din aparatul sovietic şi economic li se cere o mare încordare a forţelor. Trebuie să se pună în fapt şi cu hotărîre capăt delăsării, oricăror manifestări de încălcare a disciplinei de stat, trebuie să se pună capăt atitudinii formale, lipsite de răspundere în ceea ce priveşte îndeplinirea sarcinilor de stat. Este necesar să se întărească neîncetat în rîndurile tuturor activiştilor noştri simţul datoriei faţă de partid şi stat.

Partidul nostru desfăşoară o ofensivă hotărîtă împotriva rămînerii în urmă şi a delăsării, care există într-o serie de sectoare ale construcţiei socialiste şi nu putem tolera ca din pricina atitudinii lipsită de răspundere şi birocratice a unor activişti faţă de obligaţiile lor să fie prejudiciată cauza ridicării bunăstării poporului.

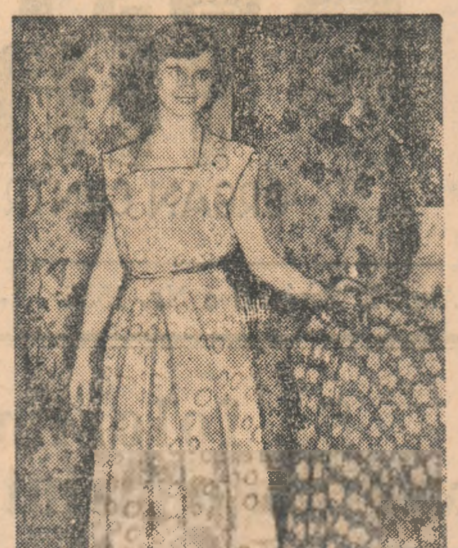
Pentru a mări răspunderea ministerelor, pentru a realiza o mai mare operativitate în munca lor şi pentru a asigura rezolvarea la timp a problemelor economice, guvernul a lărgit considerabil drepturile miniştrilor,

(Continuare în pag. 3-a)

Zile de primăvară

Sfîrșit de aprilie. Dinspre orizont, geana răsăritului vestește zorile primăvăratice ale unei noi zile. Viața începe să cuprindă din nou totul cu freamătul ei vesel și entuziast. Cît de aproape ești, iubit început de mai!

Sînt zile mohorîte de sfîrșit de aprilie cînd treci grăbit, înfășurat în haine groase, cu gulerul ridicat, cu ochii în jos. Apoi, într-o dimineață, te întîlnești cu primăvara. Frumusețea ei îți însenineaza privirea, îți aprinde pe față un surîs și viața îți pare nespus de minunată. Privești în jur și vezi lucruri noi vesele, care te încîntă. Un băiețaș în drum spre școală, s-a oprit și a privit salcia bătrînă înflorită peste noapte. A smuls pe furiș o ramură subțire și a sbughit-o spre școală. In poarta uzinei, un tînăr topitor oferă stîngaci prietenei sale un buchețel de toporași. Terenul de sport al uzinei este plin de viață, iar alături, în grădina sa, un laminator își cercetează mulțumit răsadurile prinse. In fața unei vitrine o tînară fată privește modelele de primăvară și încîntată pășește în magazin. Din gară a pornit un tren încărcat de larmă, chiote, veselie: pionierii au plecat în excursie. Peste tot adie un vînt proaspăt de viață, de voioșie, de speranțe și planuri. Este primăvară. Se apropie 1 Mai. Oamenii se pregătesc să te întîmpine, cu bucuria în inimi, cu stegulețele sărbătorii fluturînd în mînă. Privește clocotul entuziast al acestor pregătiri, viața care pulsează puternic în fabrici, în mine, pe ogoare, pretutindeni. In fabrici, mine, schele angajamentele în cinstea lui 1 Mai se îndeplinesc cu fiecare zi, pe ogoare lupta pentru un belșug de produse agricole e mai avîntata ca oricînd. Ele vorbesc mai mult decît orice despre dragostea cu care poporul nostru îți așteaptă venirea.

Soarele dimineții de primăvară întîlnește în vitrinele magazinelor, coloritul bogat, modele tinerești, primăvăratece ale rochiilor. Afișe deosebite aduc bucuria tinerelor fete: „Au sosit rochii pentru sezonul de primăvară". O fată pășește în magazin și privește zîmbind pe o altă tînără ce-și încearcă în fața oglinzii un model proaspăt de primăvară.

Fii bucuroasă, Margareta, pentru bucuria ta și a tuturor fetelor din patrie, desenatorii de modele și muncitorii fabricilor de textile au creiat aceste modele. Primăvara este o sărbătoare și în cinstea ei, te-ai îmbrăcat frumos.

Dragă prietene,

Ai văzut desigur cum arată un autocamion. Are motor, roți, cabină și platformă. Pe platformă? Cînd te gîndești ce transportă acest vehicol pe platforma sa, îți vin în minte multe lucruri. Te gîndești la niște vergele de fier, la baloturi de bumbac, la transformatori electrici, la cereale și așa mai departe. O să te gîndești la tot ce e posibil să se încarce pe platforma unui autocamion însă trebuie să recunoști că la „flori" n-ai să te gîndești. Ei bine, eu am văzut un autocamion ce transporta chiar flori. Mă știi că nu sînt poet dar am exclamat și o fac și acum: un adevărat poem! Să-ți povestesc. Mă aflam la parcul „Libertății". Vine un autocamion uruind puternic și se oprește lîngă poartă stîrnind praf și miros de benzină (Pînă aici nu pare poem, dar stai să vezi mai departe). Se apropie de autocamion doi oameni, scot niște cîrlige de la platformă, împing niște stinghii, bat cu niște ciocane și lasă apoi în jos obloanele. Ce culori! Ce gingășie! Tulpini plăpînde de panseluțe cu petale catifelate erau așezate în lădițe pline cu pămînt negru. Le-am privit zîmbind căci culorile mă minunau. Părea că pe platforma autocamionului un pictor renumit și-a încercat culorile creind cele mai frumoase nuanțe și combinații.

„Iți place?" — mă scutură din contemplație șoferul. Sînt de la noi, de la serele Grozăvești".

Și tu știi, șoferii sînt oameni vorbăreți așa că a început să-mi povestească. Mi-a spus că de sere se îngrijește tovarășul Pop Valeriu, că serele lor trimit pentru noi toate parcurile flori și arbuști, că e un tînăr acolo, Dincă Ion, care se ocupă de flori aidoma mamei de copilul ei și cîte și mai cîte.

Florile fost descărcate și apoi au venit cîteva fete care s-au ocupat de ele; au început să le planteze pe ronduri. Și știi tu cine conducea munca aceasta? Un inginer! Nu știu cum îl cheamă, dar că-i inginer e lucru sigur. Am auzit: „tovarășe inginer să pun și în colțul acesta panseluțe galbene?" iar el a răspuns: „Nu, aici vor fi sădiți trandafiri"

Am pornit mai departe. Curiozitatea de a vedea totul mi-a îndreptat pașii spre parcul de cultură și odihnă „I. V. Stalin". In parc am luat-o pe una din alei și am ajuns la... șantierul primăverii. Nu te mira, sigur că nu există un șantier în parcul de cultură și odihnă și care să poarte numele acesta. Am ajuns la teatrul de vară. Teatrul însă arăta acum ca un adevărat șantier. Scînduri, vopsea, frînghii, baloturi de pînză, rame de fier și printre toate acestea, forfota oamenilor. Apropiindu-mă am auzit următoarea discuție între doi tineri: „Poftim cleștele tovarășe..." După acest „tovarășe..." s-au uitat unul la altul și s-au recomandat: „Nicolae Sandu de la... Tineretului" și ...„Bucur Ion de la C.F.R. Giulești". Am înțeles că sînt doi specialiști veniți de la cele două teatre să ajute la amenajarea scenei.

Am văzut apoi alte lucruri interesante în parc. In jurul unui vas înalt de vreo trei metri...

Dar nu, n-am să-ți mai povestesc. Mai bine fă-ți și tu drum prin vreun parc. E drept că nici unul nu s-a deschis oficial, dar în toate ai să găsești primăvară. Și ai să vezi, e atît de frumoasă...

Al tău prieten
CORNEL RUSU

La sonda 183

— Tatu nu mai este la 183. Brigadierul Tatu a terminat forajul. Sonda 183 este gata... Doi oameni înotau greu prin noroiul clisos al cîmpului. Ploaia le lovea necruțătoare fața și pătrunsese nestingherită prin veșmintele subțiri.

— Uite colo, să ne adăpostim pînă trece ploaia.

Din baracă rămăsese doar acoperișul sprijinit pe stîlpi. Totul: motoarele, pompele, granicul și tot ce se vede lîngă o sondă în foraj fuseseră ridicate. Doar capul de erupție cu regulatoarele și conducta ce se înfigea parcă în pămînt arătau că și aci sondorii au lucrat cu succes.

— Și zici că Tatu a terminat? — întrebă unul dintre ei. Cum așa de grabă? doar se socotise că o dă „la țiței" prin mai?

— Ehei, este o poveste întreagă. Așa socotise și brigadierul. Ii dăduse de astă dată în echipă numai tineri veniți de o zi în schelă. Este adevărat: băieți zdraveni, harnici, dezghețați dar ori cum, nepregătiți și fără experiență. Tatu i-a privit pe fiecare, a întrebat pe unul de știe cumva cum se lucrează la granic, apoi hotărît — îl știi cum este — i-a dat răspuns inginerului.

— Bine! O dau într-o lună.

Dar nici n-a apucat a doua zi să înceapă lucrul, să repartizeze oamenii pe echipe și să-i instruiască, ce și cum să facă, cînd se pomenește din nou cu inginerul Mihalache, șeful de la serviciul tehnic al sectorului care-l trage deoparte.

— Nene Tatu, ar putea să meargă sapa mai repede?

Brigadierul l-a privit nedumerit, apoi îi răspunse:

— De... eu știu? Noroiul ăsta... Are și el rostul lui: ține deschis puțul, oprește petrolul la pușcare, dar...

— Ei? — îl zori inginerul, apoi parcă ghicindu-i gîndul:

— Ce-ai spune dacă în loc de noroi am pompa prin capătul tijei, apă... Da, un șuvoi puternic de apă.

Brigadierul rămase ca mut, cu ochii țintă la inginer. Să pompeze apă în loc de noroi? Unde se mai pomenise una ca asta? Hm, n-ar fi rea ideia. Intr-un pămînt ca acesta apa ar ajuta mult sapei...

— Eu zic să încercăm.

Și-au încercat. Au înfipt sapa cu curaj, au dat drumul la forare și au împins tija cu hotărîre. Tatu, brigadierul, nu s-a mișcat de la sondă. A stat acolo frămîntîndu-se, de la pompe la motoare și de acolo la granic. Striga o comandă podarului, verifica și mărea forța pompelor, asculta uruitul granicului sau cerceta direcția de forare. Băieții aceia, tineri și fără experiență, erau cu ochii și urechile la el, îl ascultau la fel cum ascultă matelotii pe căpitan în timpul furtunii.

Odată, spre cumpăna unei nopți, un maistru sondor veni într-o fugă:

— Tatule, se surpă. A căzut nisipul în spatele sapei.

Brigadierul simți un fior prin spate. Știa ce înseamnă aceasta. Sapa putea rămîne pentru totdeauna acolo și totul trebuia luat de la capăt.

— Pompele, toată viteza! — strigă el băieților lui. Sapa înainta, mai repede, mai repede...

Au trecut și de cumpăna aceasta. Sapa a intrat din nou în pămînt lutos și alerga mereu înainte ajutată de șuvoiul de apă din capăt, care-i deschidea calea. Spre sfîrșitul zilei a opta au străpuns. Au tubat apoi puțul, au zidit placa și capul de erupție și au pușcat în ziua a noua. Gata! Brigadierul a răsuflat, și-a bătut vesel ortacii ceia tineri pe spate și a plecat să se culce. Sonda 183 era terminată: în 9 zile și cîteva ore.

...Acum înțelegi de ce mergem la el? Vrem să aflăm cum este cu metoda aceasta nouă și să o introducem și la noi pe schelă. Ai văzut doar chemarea: el se prinde la întrecere cu toți sondorii din trust ba chiar din toată țara, în cinstea lui 1 Mai. Apoi, noi trebuie să rămînem în urmă, de rîsul copiilor? Hai să mergem că a stat ploaia și-l găsim pe chirovnic la noua sondă. Aci, la o svîrlitură de băț...

★

— Porniți motoarele! Impingeți tija! Pompele...

De pe puntea zguduită de trepidațiile motorului, vocea brigadierului străbătea uruitul mașinilor, scîrțîitul lanțurilor și a roților de la granic, vuietul înfundat al apei. Sondorii tineri, șefii de echipă, alergau în jurul mașinilor, trăgeau scripeții, învîrteau manetele pompelor.

— Hei, brigadierule, ia vino încoace.

Din ușa biroului — o cabină de scînduri așezată într-un colț al punții — inginerul Mihalache îi făcea semn.

Il luă de braț și-l așează zîmbind cu subînțeles pe singurul scaun ce se găsea în baracă.

— Și acum să-ți spun o veste. Știi că acum cîteva zile a venit Călineț Ion, brigadierul de la 181-a și te-a iscodit cum și ce fel despre metoda cu apă.

— Da, i-am dat toate lămuririle. Așa și trebuie: doar sîntem în întrecere. Zicea că ar vrea și el să încerce...

— Da, a încercat și chiar a reușit. Astăzi mi-a dat veste: au străpuns la țiței! Știi în cît timp?

Inginerul așteptă o clipă ca efectul cifrei să cadă peste nerăbdarea aprinsă în ochii brigadierului, apoi, în sfîrșit:

— 8 zile, tovarășe, nici mai mult, nici mai puțin. Opt zile...

Brigadierul clipi.

A forat mai repede ca el! Să-i pară rău?

Dar nu e el din ăștia...

— Opt zile?... Tovarășe inginer, asta înseamnă că am reușit. De acum, metoda aceasta va prinde peste tot. Uite, astăzi — continuă brigadierul, astăzi mă întrece Călineț, mîine îl întrec eu din nou, ori Soare Ion, Ionescu Gheorghe sau alt brigadier. Vezi dumneata, asta se cheamă întrecere...

Inginerul îl ascultă și-i strînse tăcut mîna.

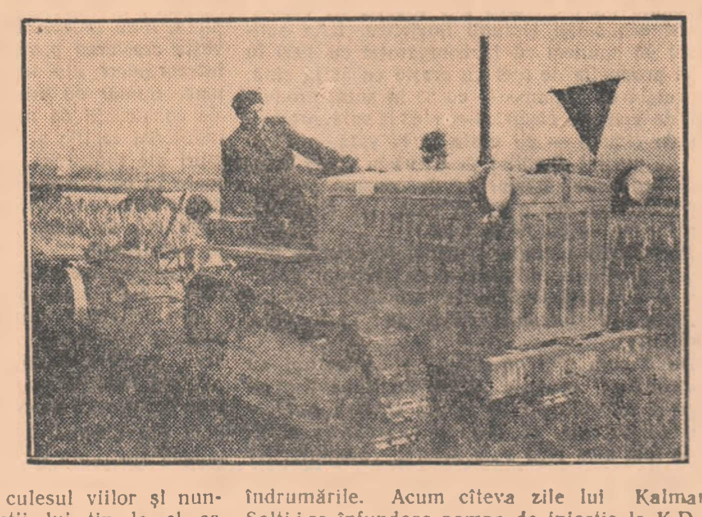
— Cu tinerii aceștia — așa nepricepuți cum îi socotesc unii — ai să vezi ce lucruri vom scoate, de va vorbi toată lumea. Ia te uită cum muncesc. Ai spune că-s de cînd lumea lîngă sondă. Și Bărbulescu Aurel și Zota Dumitru și Răciulă, și Ioana Cîrnaru au devenit acum sondori. Cu ei vrem să dăm gata și sonda aceasta pînă la întîi a lui Mai. Știi, acesta-i angajamentul nostru, al brigăzii tinere.

Brigada prieteniei

Primăvara s-a revărsat pe neașteptate odată cu zorii acelei zile de aprilie. Soarele zîmbea prietenos, cald. Pe drumul mare, prăfuit al satului ieșiseră păsările de curte, iar dinspre cîmpurile necuprinse ce se întind de la marginea Reoașului se ridicau în zare aburi străvezii ca o răsuflare caldă a pămîntului reavăn, mustind de sevă.

— Ziua bună!

— Zi de primăvară vecine! Ai văzut? Liuba și-a terminat lucrul...

Liuba Milovanov, șeful brigăzii a doua de la S.M.T. Remetea Mare este cel mai vechi tractorist din stațiune. Te gîndești că este un om serios, plin de experiență. Da, șeful de la „a doua" are toate aceste calități, dar anii săi nu au trecut prea mult peste douăzeci. Dacă în toiul muncii, privindu-l, îl judeci ca pe un om serios, exigent și uneori sever, apoi nu găsești în toată stațiunea un tovarăș mai vesel la drum, la joc, sau la sărbătorile ce se încing toamna în colectivă cînd încep culesul viilor și nunțile tinerilor. Tractoriștii lui țin la el ca la un frate și pentru nimic, nu ar pleca din brigadă. Impreună muncesc, își petrec de multe ori nopțile în toiul campaniilor pe cîmp, în jurul focului. Cu toții se străduiesc în zilele de iarnă la revizuirea și repararea tractoarelor ies deodată pe cîmpul primăvăratec trezit la viață, împreună simt arșița fierbinte a soarelui de vară, usturimea prafului de pe ariile de treer sau biciuiala ploilor de toamnă. Nu, pentru nimic în lume nu s-ar despărți și Liuba nu cunoaște o altă viață în afară de a lor.

Intotdeauna a dorit tractorul ca pe cel mai tainic vis, dorea să simtă în palmele sale volanul zguduit de trepidații. In toamna anului 1949 a venit de la o școală cu carnet nou, mai voinic și schimbat mult — la stațiunea ce se înființă la Remetea Mare. A îndrăgit locurile acestea, cu toate că de fel era de pe la Diniași — și aci a rămas de atunci. Au venit apoi tractoarele și împreună cu alți băieți de pe la școli, le-au descărcat, le-au încercat și au făcut primele lucrări. In primăvară au început a înflori prin împrejurimi gospodării colective, întovărășiri, gospodării de stat: la Sanova, la Giarmata-Vie, la Albina, Moșnița Nouă, Giarmata — Mare, Dragșina... Peste tot, de-a lungul și de-a latul raionului, și-a purtat Liuba pintenii tractorului său I.A.R. — 22.

In 1950 a fost numit șef de brigadă. Munca și răspunderea au sporit în noua funcție, dar acestea nu erau lucruri de care să se teamă utemistul nostru. Și-a format tovarăși adevărați din tractoriștii lui, oameni cu care se încumeta să se ia la întrecere cu oricine. Munca și eforturile comune, greutățile învinse împreună, bucuriile și succesele împărțite laolaltă au închegat prietenia dintre ei. In brigada aceasta muncesc și se bucură deopotrivă de drepturi romîni, maghiari și germani: o adevărată brigadă internațională. Liuba a știut să-i crească deopotrivă în spiritul răspunderii și dragostei față de tractor și calitatea muncii lor.

Tinerii din brigadă, cu toții utemiști, își iubesc și respectă șeful, îi ascultă sfaturile și îndrumările. Acum cîteva zile lui Kalman Solti i se înfundase pompa de injecție la K.D.-ul lui. Se înserase și băiatul se frămînta îngrijorat că vremea trece și nu reușește să repare defectul. Cînd începuse să creadă că totu-i în zadar a apărut Liuba. Au desfăcut din nou piesă cu piesă pompa la lumina felinarului, au reparat totul pe loc, pînă ce motorul a început să duduie din nou. Vă mai întrebați acum dece Solti i-a strîns atît de puternic mîna brigadierului?

Anul trecut pe Ciucea Gheorghe nu voia să-l primească nici un brigadier ca tractorist. Făcuse prea multe boroboațe și nu mai aveau încredere în el. Liuba a spus simplu: îl iau eu. L-a urcat pe tractor, i-a arătat ce are de făcut și astfel l-a introdus în brigada lui. Părea că nu-i acordă o mare atenție ca celorlalți. Dar nici un gest, o mișcare a lui Ciucea nu-i scăpa brigadierului. In clipa cînd acesta era pe cale să facă vreo greșeală, mîna sa îl oprea și-i arăta ce trebuie să facă. Astăzi Ciucea, este fruntaș pe stațiune și nimeni nu se gîndește să-i pună la îndoială cuvîntul. Petre Măcinică, Solti Kalman, Sabin Blag, Sandu Constantin și Ciucea Gheorghe — iată brigada sa de fruntași pe stațiune. Cu oamenii aceștia Liuba a îndeplinit anul trecut planul de lucrări cu 350 la sută și tot cu aceștia a cîștigat și bătălia acestei primăveri.

Brigada lor e prima brigadă utemistă fruntașă pe stațiune, dar aceasta nu-i suficient. Ei au aflat că un tractorist venit din regiunea lor a chemat la întrecere pe toți mecanizatorii din țară. Au motiv să fie preocupați și să se frămînte.

Prin magazine

Cam de prin decembrie anul trecut Dănuț a început să vorbească, adică, să „le rupă". Acum știe o mulțime de cuvinte: mama, tata, apa, iarna... Astăzi mama lui l-a îmbrăcat într-un costumaș de lînă și l-a luat în grădina Cișmigiului. Dănuț e vesel și gungurește tot timpul.

— Dănuț, vezi astea? Sînt ghi-o-cei.

— Ghi-o-ței! a repetat Dănuț. Și lecția continuă. Mama își învață copilul cum se numește tot ceea ce acesta vede că e frumos.

— Dănuț, acum e pri-mă-va-ră!

— Pri-mă-va-lă!

Apoi Dănuț bate din palme, se apleacă și rupe o floare. O apucă prea de sus și nu rămîne de cît cu petalele în mîini. Se întoarce către mama lui și îi arată. Pentru asta trebuie însă să privească în sus și soarele nu-l lasă. Inchide ochii, iar mama îl privește drăgăstoasă; razele aurii i-au colorat în roz obrajii...

Dar nu numai la Dănuț a venit primăvara... In case, în parcuri, în magazine, peste tot a sosit cea mult așteptată.

Să intrăm într-un magazin... la Magazinul universal „București" de pildă. La raionul stofelor de damă e animație, au sosit mărfurile de sezon. Se aud: „dă-mi niște tulon bleumarin"; „te rog, măsoară-mi din stofa aceea în carouri cam cît trebuie pentru o fustă".

Și mai sînt raioane la care domnește animație. La mătăsuri s-au adunat „prevăzătoarele" La raionul de galanterie bărbătească ajungem tocmai cînd un tînăr își cumpără o cravată. De fapt e în încurcătură, nu știe ce să aleagă. Ii vine însă în ajutor vînzătoarea Naciu Elisabeta.

— Dumneata ai părul blond. Cred că ți se potrivește cravata asta... Iar cînd tînărul se înapoiază cu bonul achitat, Naciu Elisabeta îi împachetează o cravată bleumarin și după ce-i dă pachetul nu uită să-i spună: „Să o porți sănătos!"

La ieșirea din magazin ne întîlnim cu un tînăr ce poartă în mînă o pălărie nouă. După îmbrăcăminte e din provincie. De unde o fi? Să-l întrebăm. Tînărul e prietenos și răspunde mai mult decît cere întrebarea.

— Sînt al lui Bușcă din Albești. Am venit pe la nea Tudor care-i aici catană Și... m-a apucat primăvara în București. Işi scoase cu un gest larg căciula mițoasă, o trînti în fundul unui coș și privind în oglindă își potrivi pălăria. Apoi se depărtă zîmbind.

Dar nu toți oamenii pot fi veseli. Sînt unii care au și necazuri.

La sediul din b-dul Gh. Dimitrov nr. 93 al întreprinderii „Luceafărul" intră grăbit un tînăr.

— Bună ziua, cred că de data aceasta a sosit! — spuse bucuros acesta. Poftim bonul.

Pe bon scria ziua de primire: 6 martie și numărul 449.

Tovarășa de la casă știe că pardesiul tînărului dat la curățat cu o lună și jumătate în urmă, încă n-a sosit de la spălătorie, dar nu vrea să-i strice dintr-o dată bucuria.

Incepe deci să caute într-un registru.

— Hm, patru sute... patru zeci... și nouă să mai căutăm,... Hm, nu cred, n-a venit încă.

Apoi ridicînd privirea

— Dar trebuie să vină! Vino dumneata... sau nu, de ce să vii și mîine? Mai bine vino sîmbătă.

Cu un zîmbet amar pe buze tînărul iese din sediu. Afară s-a încălzit, iar el... poartă tot paltonul greu.

Și, în sfîrșit peste drum de hotelul „Ambasador" iată încă un magazin. E centrul de aprovizionare al vînătorilor și pescarilor. Inăuntru, în fața tejghelei, un grup de cumpărători. Unul își cumpără o haină cauciucată, altul pulbere și alice și așa mai departe. La un moment dat sosește rîndul la doi cumpărători pentru care tejgheaua e cam înaltă.

— Aveți...

Dar s-au oprit fiindcă au vorbit amîndoi deodată.

— Pe rînd, — îi îndeamnă vînzătoarea.

— Aveți cîrlige de undițe de mărimea „8"?

— Ba nu „9" ne trebuie — intervine cel care poartă cravata roșie.

Vînzătoarea îi împăcă pe amîndoi dîndu-le cîrlige și de „8" și de „9", iar cei doi prieteni părăsesc bucuroși magazinul. Se gîndesc negreșit la cele spuse de moș Turcu pe care l-au întîlnit zilele trecute mergînd spre lac cu o undiță mare: „Fundenii s-au dezghețat de mult și a început să iasă peștele".

Radiogramă din larg

...Era la ora cînd se îngîna ziua cu noaptea. In portul Constanței, la o dană, unde stăteau înșirate, navele pescărești fremătau de viață. Pescarii se pregăteau să iasă din nou în largul îndepărtat, nerăbdători să cutreere zeci și sute de mile pe întinsul albastru.

Un semnal prelung de sirenă răsună adînc peste întregul port. Era semnalul de plecare în larg. Pescadorul o porni agale spre ieșirea din port, remorcînd la distanță de cîțiva metri, vreo trei bărci pescărești pline cu scule de vînat.

Cu cîtă nerăbdare au așteptat ei aceste clipe. Incă de astă iarnă au început pregătirile. Au reparat sculele de pescuit, le-au verificat, au călăfătuit bărcile cu chit și apoi le-au cătrănit cu grijă. Cu un cuvînt, s-au pregătit pentru noua campanie de pescuit.

Ambarcațiunea cu motor se pierdea spre orizont. Abia se mai zărea din urmă. Inainta cu viteză mijlocie undeva spre nord. In liniștea aceea care domnea în zorii zilei pe mare se auzeau clar bătăile regulate ale motorului, trăgînd ambarcațiunea. Printre ele răzbeau glasurile vesele ale pescarilor sau sfada domoală a celor mai bătrîni care prevesteau un vînat bun de sezon.

— O să avem un an rodnic de pescuit — spuse un bătrîn cu barba argintie și deasă ca stuful, cu ochii mărunți și strălucitori. Bătrînul pescar era de prin Jurilovca. Ortacii săi povesteau despre el că se născuse pe malul lacului bogat în pește și își trăise toată viața în curse lungi pescărești în largul îndepărtat. Bătrînul vorbea domol și chibzuit. Apoi, după ce trăgea adînc din pipa veche, privea din nou cerul și apele „Vom avea de lucru anul acesta. Se anunță vînat bogat"...

După vreo trei ceasuri de plutire pe marea liniștită, ambarcațiunea, pe bordul căreia forfoteau pescarii, ajunse la locul stabilit. Deodată, ca la un semnal, a început zarva și forfota pregătirilor pentru aruncarea cîrligelor. Oamenii din brigada pescarului Vicol Simion au descărcat paragatele — cîrligele aranjate pe sfoară. Șeful brigăzii, un marinar cu privirea deschisă prietenească era în frunte. Își conducea ortacii, iar pescarii îi urmau îndemnurile în tăcere.

— Tovarășul Vicol este de loc din Jurilovca ținut vestit al peștelui. E un pescar harnic și experimentat — îmi spuse un inginer tînăr cu care intrai în vorbă. Pescarii îl stimează din toată inima. Ei văd în el un exemplu.

După ce au terminat cu montarea cîrligelor la o adîncime de aproape 50 metri, pescarii au prins să se îndepărteze pe nesimțite.

După amiază, oamenii din brigadă, în frunte cu Vicol s-au îndreptat din nou spre locul de pescuit. Cercetînd cîrligele afundate în apă ei au găsit, spre marea lor mulțumire, un vînat bun. S-au apucat de lucru și pînă seara tîrziu, cînd soarele dispăruse spre orizont, bărcile lor, încovoiate la proră și pupă duceau spre mal peștele proaspăt vînat.

Cînd au făcut bilanțul muncii lor, pescarii s-au bucurat. Primele zile de muncă din primăvara aceasta le-au adus primele succese.

Se întunecase de-a binelea. La stația de radio din orașul — port sosise pe calea undelor o radiogramă din larg. „Brigada pescarului Vicol Simion a prins în cursul zilei de astăzi 1150 kg. de pește".

Succesul și victoria pescarilor din brigada lui Vicol s-a împrăștiat ca gîndul pe toate ambarcațiunile. Pescarii, tineri și vîrstnici vorbeau cu laudă despre succesele lui Vicol Simion și ale ortacilor săi.

In zori, pe loturi

Acolo la capătul Bucureștilor, în spatele uzinei „Boleslaw Bierut" pe străduțele acelea ce se curmă în cîmpia necuprinsă a Bărăganului, primăvara își vestește venirea mai degrabă decît pe bulevardele și aleile pline de larmă, zgomot și fum din centrul capitalei. Aci în liniștea calmă ca a unui orășel de provincie, cu căsuțe modeste și drăguțe înecate în verdeața pomilor și a grădinilor, cartierul trăiește o viață a lui cu totul deosebită.

In dimineața aceea de duminică, primăvara adusese o zi minunată cu soare mult și un vînticel proaspăt ce mișca leneș crengile sălciilor înflorite. Pe sub streașina căsuțelor încă adormite în faptul zorilor, se sfădeau ascuțit păsărele gureșe ce-și căutau vechile cuiburi. Mai tîrziu strada a prins să se umple de viață: gospodinele se întorceau de la piață legănîndu-și coșurile. Pe stradă copii gălăgioși alergau o minge iar prin porți ieșiseră gospodarii, oameni ai uzinei.

— Eu, nevastă, pornesc spre grădină...

S-au întîlnit în poarta casei lor. Ea venea din piață și chibzuise tocmai ce fel de bucate să gătească soțului său. El ieșise îmbrăcat cu o haină veche, cu o sapă și o greblă pe umăr.

— Am să viu și eu mai tîrziu, Spiridon. Să pun bucatele la fiert...

Bărbatul a pornit grăbit spre locul deschis dintre două căsuțe pe partea cealaltă a străzii. Acolo avea familia Enică lotul său pentru cultivarea legumelor. Soția l-a privit o clipă și i-a urat în urmă-i „spor la treabă".

Enache Spiridon este dispecer de producție la „Boleslaw Bierut", uzina ce se vede nu departe în spatele căsuțelor de pe stradă. Dacă fața și statura sa voinică nu trădează cei 30 de ani aceasta nu înseamnă că a avut o copilărie și prima tinerețe plină numai de bucurii. Din contră. Acum, omul acesta serios și preocupat conduce munca a sute de laminatori, topitori, mecanici de tot felul. Și iată că el are o pasiune: iubește florile și cultivă cu deosebită grijă și dragoste legumele. De cîțiva ani, dispecerul Enică, are în seama sa o parcelă din acest teren și cu fiecare toamnă recolta sporește, contribuind tot mai simțit la îndestularea familiei.

A ajuns pe teren. Mîngîie mulțumit cu privirea straturile și brazdele înguste ce taie în lung și în lat locul. De sus ar părea un covor peticit cu țesături diferite. Aci o parcelă cu șiruri mărunte și grăpate, alături, pe vreo 12 metri pătrați, brazdele mai rare — pesemne pentru roșii sau varză — închideau o altă parcelă ce venea dinspre căsuța vecină. Dispecerul nu zăbovi mult și scoase haina, suflecă mînecile cămășii și apucînd sapa, înfipse cu nădejde vîrful ascuțit în pămîntul negru. Era singur — sosise primul ca întotdeauna la grădină. Avea un gînd ce-l muncise încă de aseară. Vroia să grăbească însămînțarea verzei de vară pentru a apuca timpul să cultive apoi pe același loc castraveți pentru conserve. De altfel toată parcela dispecerului — vreo 250 metri pătrați în total era socotită cu chibzuială pentru a se obține prin rotație două recolte pe an. După fasolea „ploaie de aur" — timpurie, Enică va însămînța roșii de toamnă pentru bulion și conservat, iar după sfeclă roșie va cultiva ardei sau vinete timpurii.

Dinspre stradă se porni zvon de glasuri. Veneau și ceilalți cultivatori, vecini de-ai dispecerului.

— Ești harnic, vecine — strigă Adolf Ceaicovschi, salutîndu-l vesel. Ai venit odată cu zorii...

— Grădina cere grijă și osteneală. Pe noi acum ne-a trezit soarele — mărturisi Ioniță Ștefan, cel ce avea lotul lîngă dispecer.

— Da, e adevărat, grădina cere grijă și ceva osteneală...

Proptit în sapă Enică rămase o clipă gînditor. Apoi: — dar pămîntul se vrea lucrat cu chibzuială, fiecare metru socotit cu sgîrcenie și apoi la fiecare soi de legumă trebuie să ști anume cînd este prielnic s-o cultivi ca să capeți recolta la timp. Iată, de pildă, tovarășe Ioniță, mie, să mă ierți, nu-mi place cum ai lucrat lotul dumitale. Prea ai amestecat fără rost legumele timpurii cu cele de toamnă, cîte puțin din fiecare, de parcă ai vrea să le cuprinzi pe toate. Să nu-ți lipsească nimic...

Oamenii se opriră în loc și priviră mirați spre vecinul lor de parcă acum îl vedeau pentru prima oară. Il știau ca un gospodar tăcut și așezat, fără să se vîre în treaba altora. Enică nu le lăsă însă timp să se dumirească.

— Iată, aici eu am făcut un plan. Veți zice că loturile astea-s o joacă, că nu trebuie prea multă știință. Dar cîte se pot scoate din 2-3 sute de metri pătrați.

Vecinii, Ioniță, Ceaicovschi și ceilalți ce mai sosiseră clătinară din cap. Știau că Enică nu vorbește în vînt. In toamna lui 1952 el strînsese de pe lotul său atîtea legume că umpluse podul casei și pivnița. Socotește: 150 kg. cartofi, vreo 300 kg. de roșii și 100 kg. zarzavaturi de butoi, peste 200 kg. ceapă 100 kg de morcovi, castraveți, fasole și cîte alteie.

Se apropiară convinși de dispecer și priviră pe bucata de hîrtie pe care erau desemnate răzoarele și parcelele așa cum erau în lotul lui Enică.

— Aici pun usturoi alb, după care semăn fasole de toamnă, aici pe 13 metri pătrați va fi salată, apoi răsad de roșii iar aci...

In dimineața duminicii primăvăratice, pe lotul colectiv oamenii păreau strînși ca la un instructaj. Priveau schița, ascultau vorbele dispecerului.

— Să știi că are dreptate.

In tricouri de sport

De cînd primăvara s-a statornicit stăpînă peste oraș, înverzind parcurile și terenurile de sport, tinerii de la uzina „Electroputere" din Craiova au prins un obicei: în pauza de la prînz, între cele două șuierături de sirenă, se strîng pe terenul de sport al școlii profesionale de electrotehnică, care-i chiar în curtea fabricii, și acolo în grupuri își fac obișnuitul antrenament. După ora schimbului însă cînd ușile secțiilor se deschid larg, aleea ce duce înspre terenul de sport al tinerilor se umple de forfota veselă, entuziastă.

La ora aceea îngrijitorul Marinescu sau cum îi zic tinerii „moș Petre", era pregătit. Are o înfățișare aspră moșul și cercetează întotdeauna sever echipamentul cînd îl predai la plecare, dar toți știu că are inimă bună și în ciuda aerului său nemulțumit, cînd primește tricourile pătate de noroi sau de verdele ierbii moșul se bucură: din larma gălăgioasă a tinerilor discutînd meciul, la vestiar moșul află cine a învins, care a obținut timpi buni la alergare sau a cîștigat la suliță. Moș Petre era ocupat cu o ultimă așezare a vrafurilor de tricouri, treninguri, ghete, ciorapi și cîte se mai află într-o magazie sportivă, cînd pe prundișul aleii s-au auzit pași. „Au venit boxeurii" gîndi moșul. Ei trebuie să fie.

— Salut vesel, moș Petre — vorbi un tînăr. Ia privește afară: ți-am adus primăvara!

Moșul mormăi o încuviințare, preocupat să numere pe cei ce-i intraseră în magazie. Nu lipsește nici unul. De altfel, moșul îi cunoștea pe cei mai punctuali băieți ai lui. Nici în zilele grele de iarnă cu omăt din belșug pe teren, tinerii din secția de box nu și-au întrerupt antrenamentul.

„Hm, i-auzi ce încrezuți? Au adus ei, primăvara!" pufni moșul trîntindu-le supărat echipamentul pe masă. Se întoarse apoi, zornăind cheile, și porni spre sală.

— Nu-i nevoie, nea Petre—vorbi Duduleanu Gheorghe, cel ce avea în grijă secția de box. Astăzi vom face antrenament afară. A venit primăvara.

Moșul privi contrariat spre tinerii ce-i zîmbeau. Ce au astăzi băieții aceștia de sînt atît de veseli? De nu i-ar ști pe fiecare oameni serioși și cu „greutate" în clasamentul regional mai că le-ar zice ceva; dar așa cum? Iacă, Petre Deca, „mijlocie-mică" și Ion Săndulescu sînt în lotul republican de tineret, Iordache Constantin este campion de juniori al R.P.R fruntașul în muncă Oroszegyi Gheorghe, și Ghiță Nicolae au cîștigat campionatul regional anul trecut... Poftim de le zi ceva.

Prin fereastra deschisă la jumătate, răzbătură voci tinere de fete.

— Haideți, băieți că vin fetele. Boxeurii își luară echipamentul și ieșiră pe ușa dinspre teren.

—Bine ați venit — le întîmpină moș Petre pe fetele din echipa de volei a uzinei, — am pregătit echipamentul. Am gîndit eu că astăzi o să veniți...

...Cînd peste cîtava vreme în magazie nu mai rămăsese decît schiurile și cîteva costume de munte, responsabilul răsuflă ușurat. In sfîrșit, acum putea ieși și el să privească tinerețea zburdînd pe iarba terenului.

De mult nu mai văzuse „moșul" terenul atît de plin ca într-o zi de sărbătoare, cînd au loc meciuri de fotbal. Pe terenul înverzit se antrena la o poartă echipa de fotbal „Metalul", sub conducerea lui Montescu Gheorghe, planificator șef. Printre cei ce trăgeau la poartă bătrînul recunoscu pe electricianul Jaicu Hristu, pe turnătorul Titu Diaconu și pe alți tineri din fabrică. Se antrenau de zor, băieții; a doua zi aveau de susținut un joc cu echipa „Progresul" din Craiova.

La poarta cealaltă trăgeau tinerii din echipa de handbal. Și pe aceștia îi cunoștea moș Petre, căci doar a fost și el astă toamnă la meci cînd au jucat în finala campionatului orășenesc.

Pe margini se antrenau atleții. Iată, Mustață Maria, își ia avînt, fuge din ce în ce mai repede.. Moșul o urmări și cînd atleta bătu „pragul" și sări ușor peste ștachetă, se simți parcă mai liniștit. Pe pistă, Dincă Dumitru, alergătorul de 5.000 metri, cel care a adus colectivului sportiv premiul I al concursului „Dinamo" ținut anul trecut la Orașul Stalin, învață un grup de aspiranți G.M.A. cum se ia startul în proba de 100 metri plat. Lîngă bătrîn, așezați pe o piatră, doi tineri discutau.

— Trebuie să facem ceva și în direcția aceasta, Amalia. Iată primăvara a sosit și doar 117 tineri au trecut toate probele G.M.A., iar la gradul II, cîțiva...

— Da este adevărat — recunoscu fata. Vom avea de lucru în primăvara aceasta...

Moșul clipi șiret și zîmbi ca pentru sine însuși. Deci, se chiamă că va avea și el de lucru. Apoi, cuprinzînd din nou terenul pătat de culorile pestrițe ale tricourilor șopti pe gînduri.

— Au dreptate tinerii aceștia: poate ei au adus primăvara...

Pagina redactată de: GH. PIETRARU, V. CONSTANTINESCU, V. LUPU.
Ilustrații: VICTORIA DIACONESCU.

Cuvîntarea tovarășului G. M. Malenkov

(Urmare din pag. 1-a)

ale conducătorilor departamentelor și direcțiilor generale ale ministerelor. Fără îndoială că această măsură a și dat și va trebui să dea și de acum înainte rezultate pozitive tot mai mari. Nu putem însă să nu subliniem că există numeroase cazuri cînd unii conducători de ministere și departamente în loc să ia măsuri și să rezolve problemele care se ivesc, recurg la o corespondență inutilă, căutînd să se eschiveze de la răspundere și s-o treacă altora. Este limpede că trebuie să se pună cît mai grabnic capăt acestei situații anormale și să se obțină ca ministerele să conducă mai bine și mai concret întreprinderile și organizațiile, să rezolve la timp problemele care se ivesc, să asigure înlăturarea lipsurilor existente, să lichideze rămînerea în urmă, să conducă cu adevărat, introducînd în producție și răspîndind experiența înaintată și realizările tehnico-științifice.

In această ordine de idei, în ceea ce privește activitatea ministerelor trebuie să spunem următoarele: După cum se știe, acum un an noi am trecut la contopirea unei serii de ministere. Ulterior ne-am convins însă că contopirea ministerelor a creat anumite greutăți în conducerea operativă a întreprinderilor, îndeosebi atunci cînd ministerele trebuiau să treacă direct la îndeplinirea noilor sarcini importante, trasate de partidul nostru. Iată de ce am ajuns la concluzia că în interesul muncii trebuie să aducem rectificările necesare în organizarea ministerelor, asigurîndu-se însă totodată traducerea cu strictețe în viață a liniei de reducere mai departe a cheltuielilor pentru întreținerea aparatului de stat.

Comitetul Central al Partidului și Guvernul cer ca toate verigile aparatului de stat sovietic, ca toți funcționarii de stat să-și desfășoare activitatea pe baza respectării celei mai stricte legalități, să apere drepturile oamenilor sovietici. Iar acei funcționari de stat care vor comite samavolnicii și ilegalități față de cetățenii sovietici, vor fi pedepsiți și de-acum înainte fără să se țină seama de persoane și de grade. **(Aplauze).**

Tovarăși! Politica internă a Partidului și Guvernului nostru constă în mod invariabil în a întări și de acum înainte puterea statului socialist, marea prietenie a popoarelor din țara noastră, alianța de nezdruncinat dintre clasa muncitoare și țărănimea colhoznică, în a dezvolta prin toate mijloacele economia și cultura, în a întări neîncetat apărarea Uniunii Sovietice, în a asigura ridicarea rapidă și continuă a bunăstării poporului **(Aplauze furtunoase).**

Sub conducerea gloriosului nostru Partid Comunist, poporul sovietic obține noi succese hotărîtoare în opera de construire a societății comuniste. **(Aplauze furtunoase).**

Tovarăși deputați!

In domeniul problemelor internaționale trebuie relevat în primul rînd faptul că în ultima vreme s-a produs o oarecare slăbire a încordării. Această slăbire este fără îndoială rezultatul luptei active a forțelor iubitoare de pace împotriva cursului agresiv al cercurilor influente din Statele Unite ale Americii și al complicilor lor.

Năzuința popoarelor spre pace a devenit într-adevăr o puternică forță motrice a zilelor noastre. Ea constituie temelia importantului proces sub semnul căruia trăiesc în prezent multe țări din Europa și Asia. Este vorba de procesul unirii forțelor sănătoase ale națiunii în numele apărării cauzei păcii și securității popoarelor.

Omenirea progresistă vede și știe că un rol important în slăbirea încordării internaționale l-au avut eforturile Uniunii Sovietice, Republicii Populare Chineze, țărilor de democrație populară. **(Aplauze).** Politica Uniunii Sovietice, îndreptată spre întărirea păcii, i-au adus acesteia marea încredere a popoarelor iubitoare de pace. Prețuim cu sfințenie această încredere. Știm că ea reprezintă pentru noi cel mai prețios capital moral. **(Aplauze).**

Asupra întregii conjuncturi internaționale actuale exercită o mare influență faptul că pe o uriașă întindere a globului pămîntesc s-a statornicit o prietenie de nezdruncinat între Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză și țările de democrație populară. **(Aplauze furtunoase, prelungite).**

In anul 1953 a fost deschisă o nouă pagină în istoria marelui popor chinez. Republica Populară Chineză a trecut la îndeplinirea primului plan cincinal de dezvoltare și reconstrucție a economiei țării. Eforturile eroice ale poporului chinez, sub conducerea gloriosului său partid comunist, constituie o chezășie sigură a faptului că planul de industrializare a Chinei va fi tradus cu succes în viață. Oamenii sovietici sînt conștienți și mîndri de faptul că aduc o anumită contribuție la rezolvarea acestei sarcini. **(Aplauze furtunoase).**

Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză, țările europene de democrație populară acordă un sprijin energic poporului frățesc din Coreea, în opera de refacere a economiei distruse de război. **(Aplauze furtunoase).**

Prietenia dintre Uniunea Sovietică și Republica Democrată Germană a devenit și mai profundă și mai trainică. Insemnătatea internațională a Republicii Democrate Germane, ca factor important de restabilire a unității naționale a poporului german și de transformare a Germaniei într-un stat iubitor de pace, crește pe zi ce trece. **(Aplauze furtunoase).**

Uniunea Sovietică acordă o mare importanță dezvoltării relațiilor comerciale și economice externe. Anul trecut peste 50 de state au efectuat operațiuni comerciale cu țara noastră, dintre care 25 pe bază de acorduri comerciale anuale și pe mai mulți ani. Volumul comerțului exterior al Uniunii Sovietice a sporit în perioada 1948—1953 de aproape 2,25 ori. S-a lărgit în mod considerabil comerțul cu țările de democrație populară. In ceea ce privește schimbul de mărfuri cu țările capitaliste, desfășurarea lui este împiedicată de politica de discriminare dusă sub presiunea cercurilor guvernante americane. Viața a arătat că politica de discriminare este o politică lipsită de înțelepciune și mioapă, că ea a adus un serios prejudiciu statelor care s-au supus dictatului american. Eșecul politicii de discriminare este evident. Și dacă totuși unele cercuri americane, neținînd seama de învățămintele evidente ale experienței, continuă să se cramponeze de politica de discriminare, de pe urma acestui fapt nu vor pierde decît Statele Unite ale Americii. Uniunea Sovietică intenționează să desfășoare larg și de acum înainte comerțul său exterior cu toate țările care manifestă la rîndul lor un interes corespunzător.

După cum știți, Guvernul Sovietic a întreprins o serie de pași pentru a asigura relații prietenești cu toate țările vecine. Aceste eforturi au dat anumite rezultate pozitive, deși în unele țări ele nu au găsit ecoul cuvenit în cercurile oficiale. Cercurile turcești de pildă, acționează ca și cum Turcia ar fi mai puțin interesată decît Uniunea Sovietică în stabilirea unor relații de bunăvecinătate. Principiul reciprocității constituie baza prieteniei și bunei vecinătăți. Intotdeauna Uniunea Sovietică a pornit și va porni de la acest principiu.

Oamenii sovietici se disting printr-o atitudine lucidă în aprecierea situației internaționale. Astăzi ei previn împotriva exagerării importanței slăbirii realizate în încordarea internațională, deoarece adversarii întăririi păcii nu au renunțat la tendințele lor agresive, continuă goana înarmărilor, provoacă la extinderea războiului în Indochina, creează noi baze și blocuri militare. Militariștii vest-germani încep să se simtă din nou la largul lor și acționează tot mai mult nu ca o forță agresivă potențială, ci ca o primejdie reală pentru securitatea europeană. Totodată, Japonia este pregătită în mod intens pentru rolul de forță de șoc a unei noi agresiuni imperialiste în Asia.

Cercurile agresive mențin în mod artificial atmosfera de isterie războinică, amenință lumea cu bomba cu hidrogen, proclamă în mod fățiș orientarea spre politica forței și a războiului rece îndelungat, își permit să recurgă la metode de amenințări și intimidări.

Ce s-ar putea spune în această privință?

In primul rînd următoarele. Se știe că în Uniunea Sovietică domnește o atmosferă de voioșie, de încredere, de muncă pașnică creatoare. **(Aplauze prelungite).**

In Statele Unite ale Americii, dimpotrivă, după cum recunosc chiar cercurile oficiale americane, atmosfera socială este otrăvită de sentimentul fricii, spaimei, deprimării. Iată prin urmare care este rezultatul politicii de amenințări și intimidări.

Mai departe. Guvernul Sovietic a stat și stă pe poziția că este pe deplin posibilă coexistența pașnică a sistemelor capitalist și socialist care să se întreacă între ele pe plan economic. Pornind de la această poziție, noi ducem în mod consecvent o politică de pace și de întărire a colaborării internaționale. Dacă însă cercurile agresive bizuindu-se pe arma atomică s-ar hotărî la o nebunie și ar voi să încerce forța și puterea Uniunii Sovietice, nu încape nici o îndoială că agresorul va fi zdrobit cu aceeași armă, că o astfel de aventură va duce în mod inevitabil la prăbușirea sistemului social capitalist. **(Aplauze furtunoase prelungite).** Tocmai acest lucru îl dovedesc în mod grăitor învățămintele istoriei, legate de primul și al doilea război mondial din care capitalismul a ieșit cu sfera sa de dominație considerabil redusă. Este îndeobște cunoscut că în urma celor două războaie mondiale, mai bine de o treime din omenire a și rupt pentru totdeauna cu capitalismul. **(Aplauze prelungite).**

In condițiile actuale se naște întrebarea: în ce constă principala sarcină a forțelor iubitoare de pace? Marea misiune a tuturor luptătorilor pentru pace este de a zădărnici planurile cercurilor agresive, de a obține slăbirea continuă a încordării internaționale, de a contribui prin toate mijloacele la o colaborare pașnică între state.

Interesele vitale ale omenirii cer rezolvarea problemei interzicerii armei atomice. A face cu neputință folosirea marii descoperiri a geniului omenesc — energia atomică — în scopuri de exterminare în masă a populației pașnice, în scopuri de distrugere a orașelor mari — centre ale industriei, culturii și științei — aceasta este sarcina. Guvernul sovietic tinde spre rezolvarea efectivă a acestei sarcini. Totodată, guvernul sovietic a fost și este pentru reducerea generală considerabilă a armamentelor și forțelor armate.

Este limpede pentru oricine că nu se poate obține o slăbire continuă a încordării internaționale dacă nu va fi asigurată normalizarea relațiilor dintre marile puteri.

Acest lucru presupune în primul rînd renunțarea la politica de discriminare față de Republica Populară Chineză. Politica pe care cercurile agresive o duc față de marele popor chinez constituie o sfidare aruncată tuturor popoarelor Asiei. Această politică este legată de tendința cercurilor agresive de a înăbuși puternica mișcare de eliberare națională a popoarelor din Orient. Dar nu e oare timpul să înțelegem că în Orient se statornicește tot mai mult măreața solidaritate a popoarelor iubitoare de libertate în lupta împotriva încercărilor forțelor agresive de a transforma Asia într-o zonă veșnică a jugului și robiei coloniale? Omenirea progresistă s-a convins pe baza faptelor că în fruntea Republicii Populare Chineze se află luptători adevărați pentru progresul național, pentru pace internațională și prietenie între popoare. In perioada actuală restabilirea tuturor drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze constituie o sarcină internațională imediată. **(Aplauze).**

Principala condiție pentru întărirea păcii constă în crearea unor garanții sigure și trainice de securitate în Europa. Este vorba tocmai de garanții sigure și trainice de securitate, deoarece în prima jumătate a secolului 20, pămîntul Europei a fost stropit din belșug de sîngele fiilor popoarelor din Europa. Popoarele europene nu vor, nu pot să admită și nu vor admite ca și în viitor la fiecare 20 de ani Europa să se transforme într-o arenă de vărsare de sînge și de distrugeri.

Peste Ocean, în anumite cercuri a devenit la modă să se desconsidere Europa. Ea, este bolnavă pe moarte, este în declin și unicul mijloc pentru vindecarea ei ar fi renunțarea multor state europene la suveranitatea națională. Cea mai mare denaturare a adevărului este, să ne fie cu iertare, teoria la modă potrivit căreia epoca statelor suverane ar fi depășită. Nu, epoca statelor suverane nu este depășită. Ea este în floare și oricine ridică mîna împotriva suveranității de stat a statelor europene, oricine încearcă să înfățișeze cum îi convine sistemul istoricește constituit și istoricește justificat al statelor Europei — amenință interesele vitale ale securității europene. Uniunea Sovietică acordă o însemnătate primordială întăririi securității europene. Orice stat european care tinde spre același țel poate conta pe prietenia trainică a Uniunii Sovietice, pe înțelegerea sinceră a nevoilor sale naționale.

Securitatea europeană poate deveni realitate numai ca securitate colectivă a statelor suverane din Europa. Se fac însă încercări de a ne convinge că ar exista o altă cale de asigurare a securității europene. Care anume? Rezultă că această cale ar fi reînvierea militarismului german și crearea unui bloc militar alcătuit din Germania occidentală, Franța, Italia, Belgia, Olanda și Luxemburg. Ne putem oare închipui o atitudine mai batjocoritoare față de interesele vitale ale popoarelor din Europa? Intr-adevăr, ce va împiedica pe militariștii germani să acapareze întreaga Europă occidentală, dacă ei nu numai că vor primi uriașe subvenții pentru dezvoltarea forțelor lor armate, dar vor și conduce efectiv forțele armate ale Franței, Italiei și altor țări din blocul militar sus-amintit. Nu cumva o piedică în această privință o vor constitui politele date de politicienii de la Bonn care în prezent joacă rolul de adepți ai „Europei unite?". Dar cine nu știe oare că planurile hitleriste de înrobire a popoarelor europene preconizau și ele „unificarea" Europei în jurul „nucleului de oțel al imperiului german".

Vorbăria cum că la adăpostul „comunității defensive europene" militarismul german va conviețui în mod pașnic cu Franța care urmează să fie lipsită de forțele ei armate naționale nu este decît o înșelăciune deliberată. In realitate însă se urmărește ca Franța să fie dată pe mîna revanșarzilor vest-germani. Cu ce au început fasciștii germani cînd au dezlănțuit în Occident cel de al doilea război mondial? Ei s-au năpustit asupra Danemarcei, Olandei, Belgiei și Franței. Și acum organizatorii „comunității defensive europene" conduc pe militariștii vest-germani pe același itinerar. Militarismul german nu a putut consfinți pe calea armelor înrobirea Franței. In prezent, autorii „comunității defensive europene" intenționează să aducă fără război revanșarzilor vest-germani victoria asupra Franței.

Ca urmare a încheierii tratatului anglo-sovietic în 1942 și în 1944 a tratatului franco-sovietic s-a pus piatra unghiulară a securității europene de după război. Aceste documente sînt consfințite prin sîngele celor mai buni fii ai popoarelor sovietic, englez și francez.

In prezent, organizatorii „comunității defensive europene" intenționează să submineze însemnătatea reală a tratatelor anglo-sovietic și franco-sovietic.

Oare după toate acestea, vorbăria cum că „comunitatea defensivă europeană" ar fi creată în scopuri pașnice și nu în scopuri agresive, nu este o totală fățărnicie? Cine reînvie militarismul german are în vedere nu interesele întăririi păcii, ci dimpotrivă, subminarea securității europene, pregătirea unui nou război.

Guvernul Sovietic este profund convins că propunerea pe care a prezentat-o la conferința de la Berlin în legătură cu încheierea unui tratat general european cu privire la securitatea colectivă în Europa poate servi drept bază pentru rezolvarea reală a problemei securității europene. Adoptarea propunerii sovietice corespunde intereselor vitale ale întăririi păcii în Europa, corespunde intereselor naționale ale popoarelor europene. Acest lucru se referă în egală măsură și la poporul german. Tratatul general european cu privire la securitatea colectivă ar fi o garanție trainică și pentru securitatea Germaniei. In timp ce cercurile agresive tind să adîncească scindarea Germaniei, să transforme Germania occidentală într-un nou focar de război, tratatul general european cu privire la securitatea colectivă ar contribui la restabilirea unității naționale a poporului german și la transformarea Germaniei într-un stat iubitor de pace și democrat.

Noi nu tindem de a izola Statele Unite ale Americii de Europa. Noi nu vedem obstacole în calea semnării tratatului general european cu privire la securitatea colectivă și de către Guvernul Statelor Unite ale Americii. La rîndul său, guvernul sovietic a declarat că este gata să înceapă tratative în ceea ce privește participarea la „organizația tratatului nord-atlantic", în condițiile corespunzătoare.

Politica externă a Uniunii Sovietice este consecventă și statornică. In fața întregii omeniri, guvernul sovietic a făcut și susține propuneri a căror înfăptuire ar putea crea garanții pentru o pace trainică, pentru securitatea popoarelor.

Politica sovietică de întărire a păcii pornește de la faptul că în actualele condiții tocmai colaborarea pașnică între state, independent de orînduirea lor socială, trebuie și poate determina dezvoltarea relațiilor internaționale, trebuie și poate asigura slăbirea continuă progresivă a încordării internaționale.

Ce anume este necesar pentru a se traduce cu succes în viață colaborarea pașnică? Pentru aceasta este necesar în primul rînd ca statele respective să aibă dorința reciprocă de a colabora pe baza respectării principiului egalității în drepturi și al neamestecului în treburile interne ale altor state și să îndeplinească în mod necondiționat obligațiile asumate. Noi rămînem pe poziția că în actuala situație, dacă există bunăvoința părților interesate și hotărîrea lor de a ține seama de interesele reciproce, problemele internaționale litigioase și nerezolvate trebuie și pot fi rezolvate în interesul întăririi păcii.

Toți prietenii și luptătorii pentru pace pot fi convinși că Uniunea Sovietică va duce și de acum înainte o politică de întărire a păcii și prieteniei între popoare. **(Aplauze prelungite)**

Tovarăși!

Alegerile de deputați în Sovietul Suprem al U.R.S.S. au constituit o nouă expresie remarcabilă a forței și tăriei statului nostru socialist multinațional, a prieteniei cu adevărat frățești a tuturor popoarelor Uniunii Sovietice, a alianței de nezdruncinat dintre clasa muncitoare și țărănime. Alegerile au arătat odată mai mult că partidul nostru se bucură de o încredere absolută a întregului popor sovietic. **(Aplauze prelungite).** Pe baza experienței istoriei, de o jumătate de secol, poporul s-a convins că scumpul său partid comunist, crescut și călit în lupte sub conducerea genialului conducător și învățător al oamenilor muncii — nemuritorul Lenin și a tovarășului său de luptă, marele Stalin, slujește cu fermitate și credință poporul. **(Aplauze prelungite).**

Inarmat cu înțelegerea clară a sarcinilor care stau în fața țării atît în domeniul politicii interne, cît și al politicii externe, îndrumînd măreţul avînt creator al oamenilor sovietici, Partidul Comunist duce țara noastră din victorie în victorie, spre triumful cauzei comunismului. **(Aplauze furtunoase, prelungite, care se transformă în ovații. Toți se ridică în picioare).**

In cinstea zilei de 1 Mai

Succese ale tinerilor din Valea Jiului

Utemiștii și tinerii mineri, textiliști, ceferiști și alți tineri muncitori din Valea Jiului, antrenați în întrecerea socialistă, dau patriei, poporului nostru muncitor tot mai mult cărbune, tot mai multe țesături, transportă rapid și în bune condițiuni mărfurile la destinație. Ziua de 1 Mai a însuflețit și mai mult pe tinerii muncitori din această parte a țării la lupta pentru ducerea la îndeplinire a măsurilor economice elaborate de partid și guvern în vederea creșterii continue a bunăstării poporului nostru muncitor. Ziua de 1 Mai a dat un nou avînt întrecerii socialiste care a prilejuit fiecărui tînăr să-și îmbogățească bilanțul activității sale.

Corespondentul ziarului nostru pentru regiunea Hunedoara — Mihail Caramfil — a trimis cîteva știri despre succesele tinerilor muncitori din Valea Jiului.

In mine

Minerii de la Lupeni au obținut noi și frumoase succese în cinstea zilei de 1 Mai. Brigăzile utemiste care alcătuiesc sectorul tineretului 1 B, aplică în munca de fiecare zi bogata experiență a oamenilor sovietici. Lucrînd după metoda graficului ciclic și a Antoninei Jancarova, brigada utemistă condusă de Vraja Gheorghe, fruntaș în întrecerea socialistă, a depășit norma cu 53 la sută, iar brigada lui Galovski Ioan cu 56 la sută.

Intre 1 și 20 aprilie, sectorul tineretului de la mina Lupeni a dat peste plan, cărbune necesar unui tren de marfă ca să parcurgă distanța Petroșani—București de circa 20 de ori.

Succese deosebite au obținut și brigăzile utemiste conduse de Stros Andrei, Cioica Iosif, Gherasim Constantin de la mina Aninoasa, care și-au depășit norma între 30—74 la sută.

Datorită muncii avîntate, mina Aninoasa și-a depășit planul de cărbune pe luna aprilie cu 6 la sută.

Pretutindeni în Valea Jiului, minerii luptă pentru a fi în frunte. La mina Vulcan, brigăzile utemiste conduse de Iancu Octavian, Păcuraru Traian, Iovan Andronic etc., dau cărbune în contul lunilor iunie și iulie.

In primele 20 de zile ale lunii aprilie planul global de producție a minelor din Valea Jiului a fost depășit cu 1,7 la sută.

Obținînd cele mai frumoase succese, minerii de la Uricani, au depășit planul cu 16 la sută, situînd mina lor în fruntea celorlalte mine din Valea Jiului.

La secția depănat a filaturii Lupeni

Secția depănat a filaturii din Lupeni a primit de curînd steagul roșu de producție pe întreaga întreprindere. Așezat la loc de cinste, steagul este un viu îndemn pentru utemistele și tinerele care lucrează în această secție. Dorința de a menține steagul, a dat un nou avînt întrecerii socialiste în cinstea zilei de 1 Mai.

Inițiativa lui Vera Mihoc, aplicată de tinerele din brigada utemistă condusă de Liska Maria, s-a extins și la alte brigăzi.

Datorită acestui lucru, brigada condusă de Frățilă Maria își depășește zilnic cu 100 la sută sarcinile de plan, brigada lui Liska Maria cu 67 la sută, iar brigada lui Olivici Belovan cu 50 la sută.

In cinstea zilei de 1 Mai, au fost reduse simțitor absențele nemotivate, și a crescut nu numai productivitatea muncii ci și calitatea produselor.

Utemiștii și tinerii din secția deținătoare a steagului roșu de producție pe întreprindere, luptă pentru a ocupa primul loc în întrecerea care se desfășoară în cinstea zilei de 1 Mai.

La depoul de locomotive Petroșani

La depoul de locomotive Petroșani, depou fruntaș pe țară, lucrează utemiști și tineri harnici și entuziaști în muncă.

Pe locomotiva nr. 1501002 lucrează cunoscuta brigadă condusă de utemistul cincisutist Orgoș. In lunile ianuarie și februarie, brigada a avut pierderi de combustibil. Acest lucru i-a pus serios pe gînduri pe utemiști și au hotărît să înlăture această deficiență în muncă.

Astfel, deși în luna martie transportul era anevoios în Valea Jiului din cauza zăpezii, locomotiva nr. 1501002 condusă de Orgoș a remorcat în două rînduri — respectînd timpul de parcurs — trenurile cu un supratonaj de 5 la sută, economisind astfel 12 tone de combustibil convențional.

Acum, brigada se află în întrecere socialistă — în cinstea zilei de 1 Mai — cu brigada de pe locomotiva nr. 1.501 007. Lupta nu este deloc ușoară, pentru că și unii și alții vor să fie în frunte.

Ca să obțină cît mai însemnate succese în întrecere, brigada lui Orgoș aplică metoda Klavdiei Baranovskaia.

Folosind cunoștințele asimilate la școala de calificare a personalului, Orgoș a remorcat la tura din 13 aprilie, trenul cu 29 la sută supratonaj.

La o tură Orgoș a cîștigat 58 de minute, la alta 19,14 etc., și nu există tură la care el să nu economisească timp.

Utemiștii din brigada sa își iubesc locomotiva. Ei dau dovadă de punctualitate și disciplină în muncă.

Fruntașă în depou este și brigada utemistă condusă de Rusu Petre, brigadă ce lucrează la atelierul de reparații speciale. Ea aplică metodele Voroșin și Ciutchih, reușind să execute întotdeauna reparații de bună calitate, depășind în același timp norma cu 34 la sută.

Membrii brigăzii, în frunte cu Rusu Petre răspund întotdeauna la chemările organizației și participă alături de întregul colectiv la dobîndirea de noi succese în vederea asigurării transporturilor în condițiuni cît mai bune.

Trei planuri de producție

SUCEAVA (de la trimisul nostru).

Participînd cu însuflețire la întrecerea pentru obținerea titlului de „cel mai bun tractorist" mecanizatorul Maftei Ion de la S.M.T. Dîngeni, regiunea Suceava și-a îndeplinit planul de producție cu 300%. La fel ca mecanizatorul Maftei Ion muncesc în cadrul acestei întreceri și ceilalți tractoriști din stațiune. Cu toții au contribuit ca stațiunea lor să-și îndeplinească planul de producție cu 140% încă din decada a II-a, ridicînd-o astfel la titlul de stațiune fruntașă pe regiune.

Luptă dîrză

SIBIU (De la corespondentul nostru, **Popa Gavril**).

Tractoriștii de la S.M.T. Făgăraș au răspuns cu însuflețire chemării la întrecere lansată de utemistul Stănescu Vasile de la S.M.T. Peciul Nou, pentru cîștigarea titlului de „cel mai bun tractorist".

Pînă în prezent fruntaș pe stațiune este tractoristul Prună Nicolae care și-a depășit planul, pînă la 15 aprilie, cu 56 la sută. Importante realizări au mai obținut și alți tractoriști din stațiune. Tractoristul Pop Ion și-a depășit planul cu 25 la sută, Cizmaș Octavian cu 20 la sută, iar Zaibăr Eugen cu 10 la sută. Dorința fiecărui tractorist este de a ajunge „cel mai bun tractorist". Pentru aceasta în întîmpinarea zilei de 1 Mai ei muncesc, străduindu-se să obțină realizări și mai importante.

O nouă întovărășire agricolă în raionul Tîrgu Jiu

Convingîndu-se pe deplin de avantajele muncii în comun pe tarlale întinse și cu ajutorul mașinilor statului, tot mai mulți țărani muncitori din satele raionului Tg. Jiu fac cereri de înscriere în gospodăriile agricole colective și întovărășiri agricole.

Astfel, în comuna Peșteana-Jiu, în ziua de 11 aprilie, în cadrul unei adunări festive, 23 familii de țărani cu gospodării mici și mijlocii din satul Cocoreni au constituit întovărășirea agricolă „1 Mai", cu o suprafață de 23,75 hectare pămînt arabil.

In fruntea acțiunii de lămurire a țăranilor muncitori din acest sat au fost: comunistul Pănescu Păun, utemistul Cocoranu Gheorghe, și încă alții care au făcut parte din comitetul de inițiativă.

Trei semănători la un tractor

GALAȚI (de la corespondentul nostru **Iancu Trifan**).

Tinerii mecanizatori de la gospodăria agricolă de stat Urleasca din raionul Brăila, regiunea Galați, cunosc din anul trecut avantajele ce se pot obține prin cuplarea mai multor mașini la un singur tractor. Pentru a folosi întreaga capacitate de lucru a tractoarelor K. D. 35, mecanizatorii din această gospodărie au pregătit încă din timpul reparațiilor cuplarea a cîte trei semănători la un singur tractor. Cele cinci tractoare K. D. 35 cărora li s-au cuplat cîte trei semănători, au fost repartizate brigăzii conduse de tînărul Ghinea Aurel. Tractoriștii din această brigadă au reușit încă din prima zi a campaniei de însămînțări să depășească cu mult norma planificată. De pildă tînărul tractorist Simion Cioban însămînțează în fiecare zi cîte 23—24 hectare, realizînd aproape 2 norme zilnic.

Asemenea realizări obțin și utemiștii Soare Mărgineanu și Damian Vasile.

Intreaga brigadă depășește zilnic norma la însămînțări cu 100 la sută. Pînă în ziua de 20 aprilie la G.A.S. Urleasca s-a îndeplinit planul de însămînțări în proporție de 85 la sută.

Insămînțări în cuiburi așezate în pătrat

● Anul acesta, în regiunea Bîrlad s-a acordat o atenție deosebită însămînțării porumbului în cuiburi așezate în pătrat. In acest scop s-au construit peste 1.100 de marcatoare și au fost asigurate plantatoarele necesare însămînțării porumbului, ceea ce va permite depășirea cu mult a celor peste 5.000 de hectare planificate pentru a fi însămînțate în cuiburi așezate în pătrat.

In numeroase comune au avut loc demonstrații practice asupra acestei metode la care au luat parte tehnicieni, țărani muncitori cu gospodării individuale, colectiviști, întovărășiți și muncitori de la gospodăriile agricole de stat. Primele demonstrații practice au avut loc la gospodăriile agricole colective din satul Sîrbi și comuna Munteni.

● Pînă acum au fost plantate cu cartofi în cuiburi așezate în pătrat în raionul Sibiu, 247 ha., iar în raionul Sighișoara 206 ha.

● Membri gospodăriei agricole colective „Victoria" din comuna Nădlac, regiunea Arad, au terminat însămînțatul porumbului. Ei și-au îndeplinit cu cinste angajamentul luat în cinstea zilei de 1 Mai, însămînțînd întreaga suprafață planificată pentru cultura porumbului, de 430 ha., după metoda de semănat în cuiburi așezate în pătrat, în tot timpul muncilor de semănat, brigada a III-a, condusă de Ioan Maliov a fost în fruntea întrecerii socialiste, depășindu-și normele cu 20 la sută.

● In întovărășirea din comuna Rediu Tătar, raionul Iași, s-a discutat în mai multe rînduri despre însămînțatul porumbului în cuiburi așezate în pătrat.

Anul acesta întovărășirea are planificat pentru porumb o suprafață de 45 ha. Ursache Mihai — secretarul organizației de bază U.T.M., din întovărășire a adunat toți utemiștii și-au pornit să marcheze întreg terenul destinat pentru semănatul porumbului.

De acum, terenul a fost marcat și s-a trecut la însămînțatul porumbului în cuiburi așezate în pătrat. S-au evidențiat în mod deosebit utemiștii Agafiței Gheorghe, Baltag Dumitru, Ilienescu Gheorghe și alții.

Mă pregătesc pentru examenul de stat

Ca orice student din ultimul an de studii, mă pregătesc, nu fără emoție, să întîmpin examenul de stat, prilej de verificare a tuturor cunoștințelor dobîndite în cursul anilor de facultate.

Pentru a mă putea prezenta cît mai bine la examenul de stat, am hotărît să încep să mă pregătesc din timp, căutînd să îmbin munca de învățătură curentă cu munca de pregătire a examenului. Condițiile bune ce ne-au fost asigurate prin numărul redus de ore de curs și seminar prevăzute în programa anului IV al Facultății de filozofie, al cărei student sînt, îmi ușurează munca, cu condiția să-mi gospodăresc însă bine timpul de care dispun. De aceea mi-am alcătuit un plan de muncă pe luni și pe zilele săptămînii, în care am planificat pentru revederea materiei la fiecare din obiectele de studiu prevăzute pentru examenul de stat, cîte o parte din timpul rămas pînă la examen, repartizînd totodată pe zilele săptămînii diferitele feluri de munci pe care le am de făcut: munca pentru revederea materiei, cea pentru pregătirea lucrării de stat și cea pentru pregătirea seminariilor curente, consacrînd anumite zile fiecăreia din aceste munci.

Pe baza acestui plan am început să revăd materia studiată în cursul anilor precedenți. Socotind că pregătirea examenului de stat trebuie să fie și un prilej de completare a cunoștințelor noastre și de înlăturare a lacunelor existente în ele — dată fiind apropiata noastră intrare în producție — am căutat și caut să insist în cursul revederii materiei mai ales asupra acelor probleme în care mă simt mai slab pregătit. Imi propun de asemeni să acord o atenție deosebită recitirii și aprofundării principalelor opere ale clasicilor marxism-leninismului pe care le-am studiat în cursul facultății, precum și studierii temeinice a recentelor documente ale partidului nostru și ale P.C.U.S. Totodată, deși acum am mai puțin timp decît deobicei, caut, să citesc cu regularitate ziarele, să urmăresc evenimentele și să mă țin la curent cu cele mai actuale probleme, ceea ce cred că constituie o parte integrantă a pregătirii examenului de stat pentru orice student și cu atît mai mult pentru un student de la Facultatea de filozofie.

Tot în această perioadă am început să lucrez la alcătuirea lucrării de stat. Mi-am ales o temă din domeniul istoriei filozofiei romînești: „Ideile social-politice ale lui D. Cantemir, oglindite în „Istoria ieroglifică". Ideile cu caracter patriotic și progresist ale lui D. Cantemir au fost trecute sub tăcere de ideologii burghezo-moșierimii, alături de atîtea alte tradiții progresiste ale poporului nostru. „Istoria ieroglifică" constituie una din operele lui D. Cantemir din care ies la iveală cel mai limpede ideile înaintate ale marelui patriot și cărturar. Alegîndu-mi această temă, aș vrea să contribui și eu, pe măsura puterilor mele, la lupta împotriva denaturărilor ideologilor burghezi a trecutului culturii noastre și pentru valorificarea critică, pe baza marxism-leninismului, a tradițiilor noastre culturale progresiste — sarcină importantă a luptătorilor de pe frontul ideologic din patria noastră.

Lucrarea de stat o pregătesc de asemeni pe baza unui plan de muncă, stabilit pe etape: alcătuirea bibliografiei, citirea bibliografiei fundamentale și alcătuirea unei schițe de plan a lucrării, studierea întregului material cu scoaterea de fișe, alcătuirea unui plan detailat (conspect) al lucrării, redactarea lucrării.

Trebuie să spun că în alcătuirea lucrării de stat întîmpin unele greutăți datorită faptului că eu, ca și majoritatea colegilor mei, nu am făcut pînă acum lucrări de proporții relativ mai mari. Știu însă că muncind perseverent, discutînd și cu alți tovarăși metodele cele mai potrivite în alcătuirea lucrării și folosind ajutorul tovarășilor din corpul didactic, voi reuși să înving aceste greutăți. Vreau să-mi exprim bucuria pentru faptul că toți colegii mei și-au ales din timp subiectele lucrărilor pentru examenul de stat. Important este acum ca nici unul din noi să nu dea înapoi în fața greutăților examenului de stat care este încununarea muncii noastre din cei patru ani de facultate. Vreau să cred că nu vom avea printre noi asemenea elemente, deoarece, fiecare este conștient că patria are nevoie de noi cît mai repede.

Ca președinte al cercului științific de materialism dialectic și materialism istoric, mă voi strădui să îmbin munca de învățătură cu munca din cadrul cercului științific. Cred că participarea la dezbaterea unor asemenea teme ca „Despre contradicțiile antagonice și neantagonice în perioada de trecere de la capitalism la socialism", „Despre rolul deosebit al suprastructurii în perioada de trecere", „Rolul sfaturilor populare în atragerea maselor largi la conducerea statului", „Despre caracterul concret al adevărului", „Arta ca mijloc de cunoaștere a realității" și altele — teme cuprinse în planul de muncă al cercului — mă vor ajuta să-mi adîncesc cunoștințele într-o serie de probleme importante, contribuind astfel la pregătirea mea pentru examenul de stat.

PETRE KAHANA
student în anul IV
Facultatea de filozofie
București

Adunare festivă închinată zilei de 1 Mai la Palatul Pionierilor

Duminică dimineața, pionierii din Capitală au ținut la Palatul Pionierilor o adunare festivă închinată zilei de 1 Mai.

In prezidiul adunării au luat loc reprezentanți ai Comitetului Central și Comitetului orășenesc București al U.T.M., conducători ai Palatului Pionierilor, muncitori fruntași din Capitală, profesori, instructori de pionieri și pionieri fruntași în învățătură.

Despre 1 Mai, ziua solidarității tuturor oamenilor muncii, a vorbit tov. Ștefan Cruceru, secretar al Comitetului orășenesc București al P.M.R.

Pionierii au primit cu entuziasm cuvîntul fruntașului în producție Ion Moldoveanu, de la uzinele „Matyas Rakosi", care a adus adunării salutul muncitorilor din Capitală.

A urmat un program artistic prezentat de Ansamblul Palatului Pionierilor.

(Agerpres).

Sesiunea Sovietului Suprem al U. R. S. S.

MOSCOVA 26 (Agerpres). — TASS transmite:

In Marele Palat al Kremlinului din Moscova se desfășoară a șasea zi a lucrărilor sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S.

In ședința din 26 aprilie a Sovietului Naționalităților s-au încheiat discuțiile pe marginea Bugetului de Stat al U.R.S.S. La discuții au participat 35 de deputați — reprezentanți ai R.S.F.S.R., Ucrainei, Bielorusiei, Gruziei, Armeniei, Tadjikistanului, Turkmeniei, Uzbekistanului, Moldaviei, Iakuției, Tatariei și ai altor republici unionale și autonome.

La 26 aprilie în cadrul Sovietului Naționalităților, a rostit o amplă cuvîntare deputatul G. M. Malenkov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., care a fost întîmpinat cu aplauze furtunoase. Deputații și numeroși oaspeți au ascultat cu o deosebită atenție cuvîntarea lui G. M. Malenkov, care a fost întreruptă în repetate rînduri de aplauze.

Cuvîntul de încheiere a fost rostit de deputatul Arsenii Zverev, ministrul de finanțe al U.R.S.S., care a prezentat raportul cu privire la Bugetul de Stat al U.R.S.S. El a subliniat că deputații care au luat cuvîntul în cadrul discuțiilor au aprobat în unanimitate proiectul bugetului care oglindește politica Partidului Comunist și a Guvernului Sovietic îndreptată spre dezvoltarea continuă a industriei grele, spre un avînt considerabil al producției mărfurilor de consum popular, spre o dezvoltare rapidă a agriculturii, spre ridicarea neîncetată a bunăstării poporului sovietic.

Arsenii Zverev a arătat că în cadrul discuțiilor au fost subliniate lipsurile existente în activitatea unor ramuri ale economiei naționale, precum și în activitatea Ministerului Finanțelor, au fost indicate căile pentru înlăturarea acestor lipsuri și ridicarea întregii activități pe o treaptă nouă, superioară. Raportorul a declarat că Consiliul de Miniștri a examinat propunerile Comisiei bugetare și l-a împuternicit să raporteze Sovietului Naționalităților că Guvernul este de acord cu rectificările propuse de Comisia bugetară și consideră utilă adoptarea lor.

Referindu-se la problemele ridicate de deputați în cadrul discuțiilor, cu privire la majorarea anumitor sume prevăzute în buget pentru diferite măsuri, ministrul Zverev a declarat că propunerile deputaților merită atenție și că Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. le va examina cu atenție și va adopta hotărîri corespunzătoare.

Sovietul Naționalităților a aprobat apoi Bugetul de Stat pe anul 1954. Capitolul—venituri al bugetului a fost aprobat în unanimitate în sumă de 572.542.300.000 de ruble. Capitolul — cheltuieli a fost aprobat în sumă de 562.801.900.000 de ruble, cu un excedent al veniturilor asupra cheltuielilor de 9.740.400.000 de ruble.

Deputații Sovietului Naționalităților au adoptat apoi în unanimitate legea cu privire la Bugetul de Stat al U.R.S.S. pe anul 1954.

In ședința Sovietului Naționalităților au fost de asemenea aprobate decretele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. Primul a fost aprobat decretul cu privire la trecerea regiunii Crimeea din componența R.S.F.S.R. în componența Republicii Ucrainene. Luînd cuvîntul pe marginea acestei probleme, deputatul Nikolai Pegov, secretar al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a spus:

— Trecerea regiunii Crimeea în componența Ucrainei a fost înfăptuită la propunerea prezentată de Prezidiile Sovietelor Supreme ale R.S.F.S.R. și R.S.S. Ucrainene. Adoptînd decretul cu privire la trecerea regiunii Crimeea în componența Ucrainei, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a avut în vedere caracterul comun al economiei, apropierea teritorială și strînsele legături economice și culturale între regiunea Crimeea și Ucraina. Această măsură, a spus Pegov, reprezintă o mărturie grăitoare a relațiilor frățești dintre popoarele țării noastre. Hotărîrea adoptată în zilele celei de a 300-a aniversări a reunirii Ucrainei cu Rusia dovedește continua întărire a unității și prieteniei de nezdruncinat între popoarele rus și ucrainean în marea familie frățească a popoarelor Uniunii Sovietice".

Au mai luat cuvîntul deputații Mihail Tarasov (R.S.F.S.R.) și Pavel Ticina (R.S.S. Ucraineană). Ei au subliniat că înfăptuirea unei asemenea măsuri de stat, ca trecerea benevolă a unei regiuni întregi cu o industrie dezvoltată, cu bogate resurse de materii prime, cu minunate stațiuni balneo-climaterice din componența unei republici în componența altei republici frățești nu este posibilă decît în Țara Sovietică, în condițiile excepționalei unități morale și politice a societății socialiste și ale prieteniei între popoare.

Deputații Sovietului Naționalităților au adoptat în unanimitate legea cu privire la trecerea regiunii Crimeea în componența R.S.S. Ucrainene.

In ședința Sovietului Naționalităților au fost aprobate și celelalte decrete emise de Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. și au fost adoptate legi cu privire la aprobarea acestor decrete.

Pentru 27 aprilie a fost fixată o ședință comună a Sovietului Naționalităților și a Sovietului Uniunii.

În legătură cu lucrările Comisiei O. N. U. pentru dezarmare

NEW YORK 25 (Agerpres). — TASS transmite:

La 23 aprilie a avut loc o ședință în cadru închis a subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare.

După ședință, delegatul Canadei, Johnson, care a prezidat subcomitetul, a declarat reprezentanților presei că viitoarea ședință a subcomitetului va avea loc la Londra la 13 mai.

După ședință, A. I. Vîșinski, reprezentantul U.R.S.S., a dat spre a fi publicată în presă următoarea declarație pe care a făcut-o în ședința subcomitetului:

„Membrii subcomitetului cunosc poziția Uniunii Sovietice în ceea ce privește componența subcomitetului. La începutul activității subcomitetului, eu socotesc necesar să menționez că Uniunea Sovietică consideră nesatisfăcătoare actuala componență a subcomitetului, fapt asupra căruia reprezentantul Uniunii Sovietice a mai atras atenția Comisiei de dezarmare cînd s-a discutat problema componenței subcomitetului. U.R.S.S. a stăruit ca în subcomitet să fie incluși și reprezentanții Republicii Populare Chineze, Indiei și Cehoslovaciei. Refuzul S.U.A., Angliei și Franței și altor cîtorva țări de a accepta propunerea Uniunii Sovietice de a se include în subcomitet Republica Populară Chineză, India și Cehoslovacia, creează serioase dificultăți în îndeplinirea de către subcomitet a sarcinilor ce-i revin și anume obținerea unei hotărîri unanime în problemele reducerii înarmărilor și interzicerea armei atomice. Aceste dificultăți se datoresc faptului că subcomitetul a fost constituit pe o bază unilaterală.

Trebuie remarcat că Comisia de dezarmare a respins propunerea Uniunii Sovietice de a se include în subcomitet și țări cum sînt Republica Populară Chineză, India și Cehoslovacia care cu deplin temei trebuie să fie considerate ca făcînd parte din categoria țărilor cel mai mult interesate în această problemă.

Uniunea Sovietică consideră ca și pînă acum că reprezentanții celor trei state mai sus-menționate — Republica Populară Chineză, India și Cehoslovacia — trebuie incluși în subcomitet pentru a asigura succesul activității acestuia.

Pornind de la considerentele mai sus-amintite, delegația Uniunii Sovietice își rezervă dreptul de a mai reveni asupra problemei componenței subcomitetului".

Opinia publică britanică cere interzicerea bombei cu hidrogen

LONDRA 25 (Agerpres). —

Campania împotriva bombei cu hidrogen cuprinde pături tot mai largi ale poporului britanic. Numeroși reprezentanți ai înaltului cler se pronunță pentru interzicerea armelor de exterminare în masă.

Astfel, arhiepiscopul de Canterbury, șeful bisericii anglicane, a cerut „o înțelegere între popoare pentru a se înlătura primejdia bombei cu hidrogen". Cardinalul Bernard Griffin, arhiepiscopul catolic din Westminster, a declarat într-o predică că „efectele distrugătoare ale bombei cu hidrogen trebuie să ne îndemne la eforturi în vederea destinderii încordării internaționale".

Arhiepiscopul de York, Cyril Garbett, a îndemnat pe credincioși să ceară ca reprezentanții marilor puteri să se întrunească cît mai curînd posibil pentru a discuta modalitatea de destindere a încordării internaționale. „Folosirea bombei cu hidrogen, a spus el, ar transforma pămîntul într-un deșert... Toate popoarele trebuie să se unească pentru a preîntîmpina această amenințare".

Oamenii de știință britanici iau de asemenea atitudine împotriva amenințării atomice. Albert Schweitzer, savant și filozof, a chemat pe toți oamenii de știință „să-și ridice glasul lămurind tuturor îngrozitorul adevăr al bombei cu hidrogen". In cadrul unui program televizat, de asemenea filozoful Bertrand Russel a afirmat că omenirea se află pusă în fața unei situații în care „noi trebuie să desființăm războiul sau războiul ne va desființa pe noi".

Din viața și lupta tineretului de peste hotare

Dorința de pace a tinerilor muncitori englezi

LONDRA 25 (Agerpres). —

După cum anunță ziarul „Daily Worker", la conferința anuală a tineretului care face parte din sindicatul unit al constructorilor de mașini a fost adoptată cu o majoritate covîrșitoare de voturi o rezoluție care cere guvernului englez să reducă durata serviciului militar obligatoriu.

Luînd cuvîntul în sprijinul acestei rezoluții, Paul Garland, ucenic mecanic, a declarat că recruții englezi sînt folosiți nu pentru apărarea Angliei, ci pentru aventuri imperialiste în scopul înnăbușirii mișcării popoarelor coloniale.

La conferință s-a adoptat de asemenea în unanimitate o rezoluție care cheamă la inițierea unor tratative între marile puteri cu privire la interzicerea armelor de exterminare în masă.

Delegații au protestat împotriva hotărîrii președintelui conferinței, Jack Tanner, de a nu pune în discuție o rezoluție extraordinară cu privire la reînarmarea Germaniei occidentale.

Greva studenților pakistanezi

CARACI 25 (Agerpres). — După cum anunță ziarul „Pakistan Times", studenții de la Institutul textil din Tedjgaon (în apropiere de Dakka), au încetat frecventarea cursurilor în semn de protest împotriva apropiatei vizite pe care o va face la institut un grup de experți americani aflați în Pakistanul de est.

Impotriva renașterii Wehrmachtului

BERLIN 25 (Agerpres). —

In Germania occidentală se intensifică mișcarea de protest împotriva politicii antipopulare a guvernului lui Adenauer, care pregătește introducerea serviciului militar obligatoriu.

După cum anunță ziarul „Berliner Zeitung", la Stuttgart a avut loc zilele acestea o adunare a delegaților organizației de tineret „Șoimii". La adunare a fost adoptat un apel adresat tineretului din Germania occidentală care îl cheamă să lupte activ împotriva creării unei armate de mercenari.

După cum relatează agenția A.D.N., tineretul din Rheinfelden (Baden-Wurtenberg) a creat „o asociație de luptă împotriva tratatului cu privire la „comunitatea defensivă europeană".

Tineri patrioți vest-germani arestați

KIEL 26 (Agerpres). — A.D.N. transmite:

La 23 aprilie, poliția din Schleswig-Holstein a pus la cale o nouă provocare teroristă împotriva organizațiilor democratice ale tineretului vest-german. Polițiștii au pătruns în locuințele a 36 de tineri luptători pentru pace și au confiscat cărțile și broșurile găsite la ei. Șase tineri patrioți au fost arestați. Printre aceștia se află mecanicul Roeschemann de la întreprinderea „Holwaldt-Worke" și pictorul Haase, șomer din Kiel. La locuința lui Haase, polițiștii au spart ușa.

Acțiunile poliției sînt îndreptate împotriva unor organizații democratice de tineret cum sînt: Cercul muncitoresc de luptă împotriva recrutării forțate în armată, Comitetul pentru apărarea drepturilor tineretului studios și muncitor, Comitetul pentru pregătirea conferinței tinerilor mineri.

Deschiderea conferinței de la Geneva

GENEVA 26 (Agerpres). — In dimineața zilei de 26 aprilie, ministrul afacerilor externe al Angliei, A. Eden, l-a vizitat pe V. M. Molotov, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S.

Intrevederea a avut ca scop rezolvarea unor chestiuni de ordin procedural printre care și aceea a prezidării ședințelor conferinței de la Geneva a miniștrilor afacerilor externe. S-a căzut de acord ca ședințele să fie prezidate prin rotație de miniștrii afacerilor externe ai Tailandei, U.R.S.S. și Angliei.

GENEVA 26 (Agerpres). — Prima ședință a conferinței de la Geneva s-a deschis la ora 15 (ora locală) în fostul Palat al Ligii Națiunilor.

După ce a salutat pe delegați, ministrul de externe al Tailandei care prezida ședința, a dat cuvîntul secretarului Departamentului de Stat al S.U.A., John Foster Dulles. Secretarul Departamentului de Stat, în baza înțelegerii intervenite între A. Eden și V. M. Molotov, a propus ca conferința să accepte ca ședințele să fie prezidate prin rotație de miniștrii afacerilor externe ai Tailandei, Uniunii Sovietice și Marii Britanii.

Conferința a aprobat fără obiecțiuni înțelegerea intervenită între V. M. Molotov și A. Eden.

Pe lîngă rotația zilnică a președinților, acordul asupra procedurii prevede ședințe zilnice, începînd de la ora 16, cu excepția duminicilor. S-a ajuns de asemenea la un acord ca limbile franceză, engleză, rusă, chineză și coreeană să fie considerate limbi oficiale ale conferinței.

In încheiere, președintele ședinței a dat citire unei telegrame de salut primită din partea Confederației elvețiene și în care se exprimă urări de succes lucrărilor conferinței.

Următoarea ședință va avea loc la 27 aprilie, ora 16 și va fi prezidată de ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., V. M. Molotov.

GENEVA 26 (Agerpres). — După prima ședință a conferinței de la Geneva a miniștrilor afacerilor externe, cei trei miniștri de externe ai țărilor occidentale, J. F. Dulles, A. Eden și G. Bidault s-au întrunit într-o ședință separată care a durat o oră. La ședință au participat numai principalii consilieri ai delegațiilor americană, engleză și franceză.

Nu s-au dat amănunte asupra celor discutate.

Pentru succesul conferinței de la Geneva

— Declarația secretariatului F. M. T. D. —

BUDAPESTA 25 (Agerpres). — TASS transmite:

Secretariatul Federației Mondiale a Tineretului Democrat (F.M.T.D.) a dat publicității o declarație în care se spune printre altele:

Războiul din Indochina reprezintă o amenințare serioasă pentru pacea în răsărit și în întreaga lume. Tocmai de aceea, popoarele din întreaga lume se pronunță în modul cel mai hotărît împotriva încercărilor cercurilor guvernante din Statele Unite ale Americii de a extinde războiul în Indochina prin așa zisele „acțiuni unite" după exemplul războiului din Coreea, se pronunță tot mai hotărît împotriva războiului din Vietnam, Patet-Lao și Khmer. Conferința de la Geneva deschide noi posibilități pentru rezolvarea problemelor litigioase pe calea unor tratative pașnice, pentru slăbirea încordării internaționale, pentru stabilirea unei păci trainice în Extremul Orient și în întreaga lume. Popoarele iubitoare de libertate și tineretul din întreaga lume așteaptă ca conferința de la Geneva să ia toate măsurile necesare pentru restabilirea păcii în Indochina.

F.M.T.D. cheamă tineretul din întreaga lume să ia parte la mișcarea pe care au inițiat-o popoarele din întreaga lume pentru succesul conferinței de la Geneva, pentru reglementarea tuturor problemelor litigioase pe calea unor tratative pașnice, pentru încetarea războiului în Indochina, pentru pace, pentru interzicerea armelor de exterminare în masă. In numele viitorului fericit al tinerei generații.

Ministrul de externe al Uniunii Birmane la mausoleul Lenin-Stalin

MOSCOVA 25 (Agerpres). — TASS transmite:

La 25 aprilie, ministrul afacerilor externe al Uniunii Birmane, Sao Kun Cio, însoțit de Mong On, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Uniunii Birmane în U.R.S.S., a vizitat mausoleul V. I. Lenin și I. V. Stalin și a depus o coroană.

La această solemnitate a asistat A. I. Kubîșkin, șef ad-interim al protocolului din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Declarația lui Nam Ir

GENEVA 26 (Agerpres). — TASS transmite:

La 25 aprilie, ministrul afacerilor externe al Republicii Populare Democrate Coreene, Nam Ir, a remis reprezentanților presei următoarea declarație cu prilejul sosirii sale la Geneva: La 26 aprilie urmează să se deschidă conferința de la Geneva, al cărei succes în rezolvarea pașnică a problemei coreene va reprezenta o contribuție importantă la cauza păcii în Asia și la slăbirea încordării internaționale.

Intregul popor coreean, împreună cu toate popoarele iubitoare de pace din lume, speră că la conferința de la Geneva se vor obține rezultate pozitive.

Delegația Republicii Populare Democrate Coreene va depune toate eforturile pentru rezolvarea pe cale pașnică a problemei coreene, care are o mare importanță pentru consolidarea păcii în Asia și în întreaga lume. Sîntem convinși că rezolvarea pașnică a problemei coreene este posibilă numai dacă reprezentanții celor cinci mari puteri — U.R.S.S., Franța, Anglia, S.U.A., Republica Populară Chineză și ai celorlalte țări participante vor depune eforturi comune, sincere.

Profit de acest prilej pentru a saluta locuitorii Genevei și pe cetățenii Elveției.

Mesajul lui Nehru adresat Japoniei

NEW DELHI 25 (Agerpres). —

După cum anunță Agenția Indiană de Informații, primul ministru al Indiei, Nehru, a adresat Japoniei un mesaj în care cere poporului japonez să colaboreze cu India pentru a împiedica transformarea Asiei într-un teatru de război. Nehru își exprimă speranța că Japonia va lupta pentru interzicerea armelor atomice și va colabora cu toate țările asiatice în eforturile de apărare a păcii.

Calomniatorii prinși asupra faptului

MOSCOVA 25 (Agerpres). —

„Pravda" publică următoarea corespondență intitulată „Calomniatorii prinși asupra faptului":

In ultima vreme cercurile guvernante din S.U.A. au desfășurat o campanie ostilă deosebit de desănțată împotriva Republicii Populare Chineze. Denaturînd faptele, Departamentul de Stat al S.U.A. răspîndește născociri despre un pretins amestec al Chinei populare în războiul din Indochina.

Recent s-a anunțat că comandamentul francez din Indochina s-a desolidarizat de declarațiile false ale secretarului de stat al S.U.A., Dulles, care a susținut că Republica Populară Chineză ar trimite „consilieri" în Indochina. Astăzi există o nouă mărturie care dezminte născocirile lui Dulles.

Ziarul francez „Le Monde" a publicat într-unul din numerele recente un reportaj al corespondentului său, Charles Favrel. Referindu-se la afirmațiile răspîndite de Dulles, Favrel scrie: „Din păcate (!) biroul nr. 2 (serviciul de informații al armatei. — N. R.) din zona Tonkin, care poate ști mai curînd decît pentagonul (Ministerul de Război al S.U.A. — N. R.) ce se petrece de partea cealaltă, dezminte în mod categoric această afirmație.

Nici declarațiile prizonierilor de război, nici informațiile furnizate de agenții noștri, **nu confirmă prezența vreunui chinez în armata Vietminului**, (armata populară a Republicii Democrate Vietnam. — N. R.). Și dacă unele comentarii neoficiale, primite din Saigon, au determinat pe Laniel să vină în ajutorul lui Dulles, **aceste comentarii au fost ticluite**".

După cum vedem, Dulles nu alege de loc mijloacele pe care le folosește în încercarea lui de a justifica amestecul proiectat al forțelor armate americane în războiul din Indochina.

Divergențe în sînul guvernului francez

PARIS 25 (Agerpres). — La 24 aprilie a avut loc sub președinția lui René Coty o ședință a Consiliului de Miniștri al Franței la care a fost examinată situația militară din Indochina și s-a făcut o trecere în revistă a situației internaționale în ajunul conferinței de la Geneva.

După cum arată ziarele, Consiliul de Miniștri a elaborat de asemenea instrucțiunile pentru Georges Bidault în vederea tratativelor la conferința de la Geneva.

Ziarele relatează că Georges Bidault a cerut Consiliului de Miniștri deplina libertate de acțiune în discutarea problemei indochineze. Mulți miniștri însă, mai ales membrii grupului gaullist „U.R.A.S." (Uniunea republicană de acțiune socială) au ridicat obiecțiuni împotriva acestei cereri.

Miniștrii din grupul „U. R. A. S." au acceptat în cele din urmă să se acorde lui Georges Bidault libertate de acțiune dar „au stăruit ca această libertate să nu depășească limitele dincolo de care Franța riscă să fie atrasă într-o politică de extindere a conflictului din Indochina".

Concertul de artă ucraineană de la Moscova

MOSCOVA 25 (Agerpres). — TASS transmite:

La 24 aprilie a avut loc la Moscova un mare concert de artă ucraineană consacrat remarcabilei date a celei de a 300-a aniversări a reunirii Ucrainei cu Rusia.

Concertul a început prin cantata solemnă „Glorie Partidului Comunist" executată de un ansamblu coral. Pe scena Teatrului Mare unde s-a desfășurat concertul au răsunat minunate cîntece ucrainene, cîntece despre Patria Sovietică, despre prietenia popoarelor.

La concert, care s-a bucurat de un mare succes, au fost de față: G. M. Malencov, N. S. Hrușciov, K. E. Voroșilov, N. A. Bulganin, L. M. Kaganovici, A. I. Mikoian, M. Z. Saburov, M. G. Pervuhin, N. M. Șvernik, A. Kiricenko, M. A. Suslov, P. N. Pospelov, N. N. Șatalin, precum și D. S. Korotcenko, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.S. Ucrainene; N. T. Kalcenko, președintele Consiliului de Miniștri al R.S.S. Ucrainene și alți fruntași de partid și de stat din Ucraina.

Pentru lărgirea schimburilor comerciale între R. P. Chineză și Anglia

LONDRA 25 (Agerpres). — Agenția Associated Press anunță că un grup de 35 de oameni de afaceri britanici urmează să plece în scurt timp la Berlin în vederea unor tratative comerciale cu reprezentanța Societății chineze de import și export. Oamenii de afaceri britanici, care reprezintă firmele comerciale de frunte din Anglia, intenționează să lărgească considerabil schimburile cu R.P. Chineză. Exportatorii britanici oferă tractoare, automobile, aparate de radio și utilaj minier.

Agențiile de presă precizează că proiectata călătorie a oamenilor de afaceri britanici este „încurajată de Ministerul de Comerț al Marii Britanii".

Cronică

Printr-un decret al Prezidiului Marii Adunări Naționale tov. Șt. Cleja a fost numit ambasador extraordinar și plenipotențiar al R.P.R. în Republica Populară Ungară, în locul tov. I. Farladanschi, care a primit altă însărcinare.

Informații

Luni dimineață a părăsit Capitala dirijorul maghiar Laszlo Somogyi, maestru emerit al artei din R. P. Ungară, laureat al Premiului Kossuth, care a fost oaspetele țării noastre în cadrul Săptămînii culturii maghiare.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, dirijorul maghiar a fost salutat de reprezentanți ai Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, ai Filarmonicii de stat și de alți oameni ai artei și culturii.

Au fost de față reprezentanți ai Ambasadei R. P. Ungare la București.

★

La 26 aprilie a.c. a plecat la Berlin o delegație a Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R. compusă din tovarășele Stela Moghioroș, membru al Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R., director general adjunct al Agerpres și Maria Ciocan, secretar general al redacției revistelor „Femeia" și „Săteanca".

Delegația va participa la o reuniune organizată de către Federația Democrată Internațională a Femeilor pentru dezbaterea problemelor presei democrate femenine ce se va ține între 27—29 aprilie a.c. la Berlin.

Delegația a fost condusă la aeroport de un grup de activiste ale Comitetului Femeilor Democrate, în frunte cu tovarășa Stela Enescu, președinta Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R. (Agerpres)

Duminica sportivă

O finală viu disputată

...Norii goniți de vîntul primăvăratic se destrămau văzînd cu ochii, lăsînd locul razelor călduțe de soare. In tribuna Stadionului Tineretului, de la șosea, s-au adunat în această dimineață sute de spectatori. Cu toții au venit să asiste la finalele tradiționalei competiții de cros „Să întîmpinăm 1 Mai". In finala care s-a disputat duminică pe Stadionul Tineretului s-au întrecut cei mai buni dintre cei 500.000 de tineri din toate regiunile țării noastre, care au participat la campionatele individuale de cros al R.P.R. „Să întîmpinăm 1 Mai".

In finalele disputate ieri la București, 180 de concurenți selecționați dintre cei 3000 clasificați pe regiuni au luat startul pentru a desemna fruntașii acestei competiții. Mulți dintre ei au început să practice sportul doar cu puțin timp în urmă.

Ora 10 dimineața: In sunetele unui marș sportiv, coloana finaliștilor a trecut prin fața tribunei spectatorilor.

...Aplauzele și cuvintele de încurajare au luat sfîrșit, cînd în fața tribunei a apărut ștafeta tineretului sportiv din Capitală. Maestrul sportului Vasile Teodosiu din partea tineretului Capitalei i-a încurajat pe concurenți, urîndu-le succes în întrecerea tovărășească.

Se dă plecarea cursei de junioare de 15—16 ani. Grupul compact al tinerelor concurente pornește puternic încă de la primii pași. Elena Bernațchi este aceea care imprimă pe primele sute de metri un ritm viu întrecerii. Ea este însă întrecută de un grup de concurente; cu cîteva sute de metri înainte de linia de sosire grupul începe treptat să se destrame. Barbara Peter finalista Regiunii Autonome Maghiare se desprinde de grup și trece prima linia de sosire urmată îndeaproape de Elena Bernațchi (Timișoara), Elena Matei (Galați) și Gerda Richerd (regiunea Stalin).

Cea de a doua probă, a juniorilor de 15—16 ani a adus la start un număr de 22 concurenți. Cu această ocazie Ion Balotescu (reg. Stalin) a dovedit calități deosebite. Grupul de alergători condus de Ștefan Vasu iar mai apoi de Constantin Dragoș a fost întrecut cu mult pe ultimele sute de metri de Ion Balotescu urmat îndeaproape de Mihai Pascu (Iași).

...Mai sînt doar cîteva minute pînă ce pistolul starterului va anunța plecarea în proba rezervată junioarelor de 17—18 ani. In rîndurile concurentelor se distinge și o fată mică de statură. Este Geta Popescu, finalistă, ce reprezintă regiunea Bîrlad. De altfel ea este aceea care în curînd va conduce întregul grup de concurente pînă aproape de linia de sosire. Neavînd însă condiția fizică necesară, încet încet, ea cedează primele locuri concurentelor Ana Popa (Timișoara), Maria Spătaru (București), Cornelia Tase (Timișoara) și altora.

Pe bună dreptate se poate spune că proba de categoria a doua a fost una din cele mai disputate. Tinerii din regiunile Oradea, București, Cluj, Iași etc. luptau cu îndîrjire pentru fiecare secundă. Victoria i-a revenit lui Ion Deheleanu (Cluj) care l-a întrecut la sprint pe Spînu Titus (reg. Stalin).

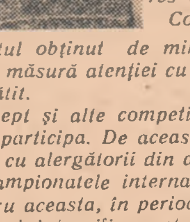
La start își fac apariția concurentele care se vor întrece în cursa de 2500 m. Și de data aceasta Edith Treibal a dovedit forma în care se găsește, cîștigînd pentru a patra oară consecutiv titlul de campioană de cros a R.P.R. Ea a condus încă de pe primii metri de la plecare pe celelalte concurente care nu au slăbit nici un moment alura vie a întrecerii.

Cursa rezervată seniorilor a prilejuit și ea o întrecere destul de disputată care numai pe ultima mie de metri a putut desemna pe cîștigătorul acestei probe. Maestrul sportului Dinu Cristea și alți concurenți care se situaseră în plutonul fruntaș pierd minute pe care nu pot să le mai refacă la traversarea unei linii ferate. Cel care cîștigă minute este maestrul sportului Nicolae Bunea (C.C.A.) care trece primul linia de sosire urmat de Cojocaru Grigore (Știința Cluj), Dinu Cristea (Metalul București), Gheorghe Szokori, E. Gyarmati și alții.

Campionatul individual de cros al R.P.R. *„Să întîmpinăm 1 Mai"* a însemnat un nou succes al mișcării noastre sportive pe drumul dezvoltării și mai departe a sportului de mase.

I. NEACȘU

Spre noi victorii

Cucerirea titlului de campion de cros al R.P.R. pe anul 1954 nu a fost un lucru tocmai ușor pentru mine. Am avut de înfruntat adversari puternici cu experiență cu un palmares bogat.

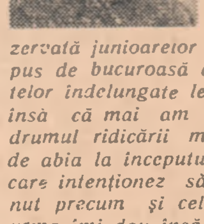
Consider însă că rezultatul obținut de mine se datorește în mare măsură atenției cu care zi de zi m-am pregătit.

Aștept și alte competiții la care cred că voiu participa. De această dată ne vom întrece cu alergătorii din alte țări. Este vorba de campionatele internaționale ale R.P.R. Pentru aceasta, în perioada ce a mai rămas îmi voi intensifica antrenamentele. In această direcție Kazanțev, Kuț, Nichiforov, Popov — fondiști sovietici — din experiența cărora învăț în permanență îmi sînt de un neprețuit ajutor.

Doresc să aduc patriei noi victorii pentru cîștigarea cărora nu-mi voi cruța forțele.

N. BUNEA
maestru al sportului

Bucuria primului succes

De mai bine de 3 ani particip cu regularitate la crosul „Să întîmpinăm 1 Mai". De fiecare dată am reușit să ocup locuri în clasament din ce în ce mai bune iar în anul acesta să mă clasez chiar în primul loc la proba rezervată junioarelor de 17—18 ani. Sînt nespus de bucuroasă că roadele antrenamentelor îndelungate le culeg astăzi. Consider însă că mai am multe de învățat pe drumul ridicării măiestriei sportive. Sînt de abia la începutul activității sportive pe care intenționez să o duc. Succesul obținut precum și cele care cred că ii vor urma îmi dau însă noi puteri. Ca elevă a Școlii medii tehnice de cultură fizică avînd create toate posibilitățile pentru obținerea de noi succese va trebui ca de-acum înainte să muncesc cu și mai multă hotărîre în așa fel ca succesele mele să fie neîncetat mai valoroase.

ANA POPA
S.M.T.C.F. Timișoara

PE SCURT

ATLETISM

La Oradea tînărul Nicola Popa a reușit un nou record de juniori (17—18 ani) al R.P.R. El a aruncat sulița la 58,29, doborînd recordul deținut de Iulius Iordan (56,78 m.).

TIR

Maestrul emerit al sportului Gheorghe Lichiardopol a obținut o performanță de valoare mondială. La pistol viteză el a totalizat 581 puncte cu 60 siluete lovite.

FOTBAL

Lotul de fotbal al R.P.R., jucînd în compania unei combinate dinamoviste întărită cu jucători din lot a cîștigat jocul cu rezultatul de 6—1 (2—1).

CAMPIONATELE REPUBLICANE ȘCOLARE DE GIMNASTICĂ

Sîmbătă și duminică în Orașul Stalin și Sibiu s-au desfășurat campionatele republicane școlare pe anul 1954. La băieți titlul a fost cucerit de echipa Școlii medii tehnice de mecanică din Orașul Stalin, iar la fete titlul a fost cucerit de echipa Liceului nr. 9 din București.

RUGBI

Prima etapă a cupei R.P.R. la rugbi s-a soldat cu o serie de victorii însemnate. Astfel, Știința București a fost întrecută de Știința Timișoara cu 3—9, Metalul 4 București—Libertatea București, 3—11, Locomotiva Grivița Roșie 2, a cedat în fața lui Dinamo IX cu scorul 5—11.

CICLISM

Prima etapă a cursei cicliste organizată de Asociația Avîntul, desfășurată sîmbătă după amiază pe distanța București—Găești—București, a fost cîștigată de Ion Hora și C. Șandru cu timpul de 3 h 42 min. 15 sec. Ion Hora a cîștigat etapa întrecîndu-l la sprint pe C. Șandru.

MARȘ

Cursa de marș „Circuitul P.T.T." a fost cîștigată de maestrul sportului Ion Baboie.

HANDBAL

Rezultatele etapei a 5-a a campionatului republican de handbal s-a soldat cu unele rezultate însemnate. C.C.A. a întrecut Știința Iași cu scorul de 16—4, Știința I.C.F.—Flamura Roșie Jimbolia 8—14, Știința Timișoara Dinamo București 10—9, iar Metalul Reșița a întrecut cu 10—6 pe Voința Sibiu. In fruntea clasamentului se află Dinamo, Orașul Stalin urmată de Flamura Roșie Jimbolia, ambele cu cîte 10 puncte.

REDACȚIA: București Piața Scînteii Tel. Nr. 7.61.00 ADMINISTRAȚIA București Str. Academiei 17. Tel. 5.79.60. DIFUZAREA: Tel. 5.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.